

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-86
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe

Cena 25 gr.
egz.

Wszystkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rekopisów redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie.

Konferencja londyńska zerwana!

(:) Londyn. 6. 7. PAT. Agencja Reutera do-
wiaduje się, że sekretariat konferencji ekono-
micznej przygotowuje się do wyjazdu do Genewy
w dniu 8 bm. Wiadomość ta zdaje się potwier-
dzać opinię, że konferencję można uważać za
zerwaną.

Prezydium konferencji zebrało się przy-
drzwiami zamkniętymi o godzinie 10-tej, celem
określenia, jakie podkomisje mają prowadzić
dalej swe prace na wypadek odroczenia konfe-
rencji.

Prezydium zostanie utrzymane w nieco zmie-
nionej formie celem ułatwienia ewentualnego pod-
jęcia obrad konferencji. Krąży pogłoski że już
na początku posiedzenia prezydium było w po-
siedzeniu włosku o odroczenie obrad konferen-

cji. Ponieważ jednak z wnioskiem tym żadne
państwo nie chciało wystąpić indywidualnie, ni-
kogo nie można czynić odpowiedzialnym za
odroczenie.

Rzeczą charakterystyczną jest, że w dniu, kie-
dy dalsze istnienie konferencji jest mocno za-
grożone, przedstawiciele Persji przedłożyli do-
kumenty, w których zawarte są propozycje, da-
jące pewność rozwiązania wszystkich trudności
światowych.

W kołach zbliżonych do konferencji przewa-
ża opinia że jutrzejsze posiedzenie plenarne po-
stawowi odroczyć konferencję, wyznaczając na
we jej zebranie za parę miesięcy, być może w
październiku w Genewie.

Otwarcie Kongresu przesunięte o 5 dni

(:) Londyn. 6. 7. ŻAT. Egzekutywa sjonisty-
czna postanowiła nie brać pod uwagę otrzyma-
nych od niektórych grup sjonistycznych próśb
w sprawie odroczenia 18-go kongresu na kilka
tygodni, postanowiła jednak przesunąć termin
na 5 dni. Otwarcie kongresu nastąpi zatem nie,

jak zapowiadano 16-go, lecz 21-go sierpnia.

Sjonistyczny komitet wykonawczy (A. C.)
zbierze się na swoją przedkongresową sesję
15-go sierpnia. Kongres, jak i A. C. obradować
będą w Pradze.

Ambasador Dood w drodze do Berlina Czy uda mu się polepszyć sytuację Żydów w Niemczech?

(:) Waszyngton. 6. 7. ŻAT. Na okręcie „Wa-
szyngton” opuścił wczoraj Amerykę, celem
objęcia swego stanowiska w Berlinie nowo-
mianowany ambasador Stanów Zjednoczonych w
Niemczech Wiliam Dodd.

Przed opuszczeniem kraju Dodd oświadczył,
iż udając się do Niemiec ma określone instru-
kcje rządu amerykańskiego i żywi nadzieję,

że spowodują one polepszenie sytuacji Żydów
w Niemczech.

Nowomianowany ambasador dodał, że odbył
w tej sprawie specjalną konferencję z prezyden-
tem Rooseveltem i że w toku tej konferencji u-
zgodnione zostały zapatrywania jego i prezy-
denta w kwestii rasowej.

Oświadczenie Simona w sprawie mniejszości narodowych w Niemczech

Londyn, 6. 7. PAT. Omawiając w izbie gmin
sytuację mniejszości narodowych w Niem-
czech minister sir John Simon stwierdził, że
Niemcy powinny zdać sobie sprawę z faktu,
iż to co zostało powiedziane na ten temat w
związku z ostatnimi wypadkami w Niem-
czech jest istotnym wyrazem uczuć jakimi
społeczeństwo angielskie zareagowało na te
wypadki.

Mamy nadzieję, oświadczył minister, że
przyjdzie czas kiedy będziemy mogli z całą
świadomością i z całym sercem przyczynić się
do rozwiązania zagadnień niemieckich, ale bę-
dzie mogło to nastąpić jedynie, jeżeli będzie-
my pewni, że mniejszości narodowe będą trak-
towane w Niemczech w sposób właściwy.

(:) Londyn. 6. 7. ŻAT. Odpowiadając wczoraj
późnym wieczorem na interpelację w izbie gmin
minister John Simon oświadczył, iż podziela wy-

razy zaniepokojenia z powodu sytuacji Żydów
w Niemczech i dodał, że prześladowanie Ży-
dów odmieniło przyjazne uczucia Anglii w sto-
sunku do Niemiec.

Sir John Simon przyrzekł rozważyć sprawę
niesienia pomocy uchodźcom-Żydom za po-
średnictwem międzynarodowego Czerwonego
Krzyża oraz zbadać kwestię certyfikatów pale-
styńskich dla uchodźców. Nic jednakże — za-
kończył Simon — nie można uczynić dla no-

Nowe wypadki znęcania się nad Żydami

(:) Essen. 6. 7. PAT. W ostatnich dniach w
zachodnich Niemczech zdarzyły się ponownie
wypadki pobicia Żydów.

W Olberfeld napadnięto na kupca Druckera
i pobiło go do nieprzytomności, w Kolonii zaś

Dziś w numerze:

Mgr. Henryk Spielman: W rozstrzygającej
chwili

Menasche Holländer: Pracująca Palestyna
(M): Po nieudalym podboju — kuszenie Austrii
Judajca hitlerowskie

W oświadku:
F. Werfel: Szare doły
(L): „Jim i Jill“

Stawski dalej twierdzi, że jest niewinny

(:) Jerozolim. 6. 7. ŻAT. Abraham Stawski
stanął przed sędzią śledczym w Jaffie, który
zarządził przedłużenie aresztu śledczego na o-
kres dalszych 15 dni. W chwili ogłaszania de-
cyzji Stawski zawołał: „Czemu trzymacie
mnie w areszcie, jeśli jestem niewinny?“

P. marszałek i p. premier wrabają

(Telefonem od naszego korespondenta)

(!) Warszawa, 6. 7. (Sin). W najbliższych dniach
wraca do Warszawy p. prezes Rady ministrów Ja-
nusz Jędrzejewicz, po którego powrocie odbędzie
się specjalne posiedzenie komitetu ekonomicz-
nego ministrów. Spodziewają się tu także przyjazdu
na kilka dni Marszałka Piłsudskiego.

Odszkodowanie i - honorarium

(!) Warszawa, 6. 7. (SIN) Jak donoszono już w
swoim czasie, ministerstwo skarbu ustaliło sumę
odszkodowania dla rodziny Adama Zamoyskiego
za dwa domy czynszowe przy ul. Nowy Świat,
gdzie mieści się gmach M. S. Wewn., a mianowicie
2 milj. złotych. Obecnie adwokat, który prowadził
tę sprawę, otrzymał tytułem honorarium 200 ty-
sięcy złotych.

Sledztwo w sprawie zgonu prof. Drabika

(!) Warszawa, 6. 7. (Sin). Zastępca naczelnego
prokuratora wiceprokurator Strumpf przeprowa-
dził dochodzenia w kierunku ustalenia, czy przed
operacją prof. Drabika nie popełniono jakiegos u-
chybienia, t. zn. czy prof. Drabik został poddany
badaniu lekarskiemu, czy zostało stwierdzone jak-
ieś niedomaganie serca, a wreszcie kto z lekarzy
i osób postronnych asystował podczas operacji.
Dziś wiceprokurator Naumowicz rozpoczął prze-
słuchiwanie członków rodziny tragicznie zmarłego
a więc żony, córki, syna i zięcia, red. Mieczysława
Birnbauera.

wych bezpieczeństwa niemieckich, którzy
nie należą do kategorii nansenistów.

na kupca Merkera, którego wywieziono autem
i po drodze pobiło. Merker przebywa w szpi-
talu.

W obu wypadkach konsul Rzpiltej w Essen
interwenjował u władz niemieckich

Walka bloków walutowych

Deklaracja Roosevelta w sprawie polityki walutowej Stanów Zjednoczonych umożliwiła wytworzenie pojęcia o międzynarodowej sytuacji walutowej i podzielenia walut światowych na cztery bloki. Pierwszym nazwiemy blok krajów, utrzymujących czystą walutę złotą, tj. Francja, Belgja, Polska, Holandia, Szwajcaria i Włochy. Drugim blokiem nazwiemy kraje, posiadające wprowadzić parytet złota, jednak parytet ten utrzymujące sposobami sztucznymi, w formie oficjalnej kontroli obrotu dewizowego. Krajami temi są: Austria, Bułgaria, Czechosłowacja, Hiszpanja, Lotwa, Niemcy Persja, Rumunia, Turcja i Węgry. Trzecim będzie blok „szterlingowy“, nieposiadający parytetu złota: tu należą: Anglja, Dania, Egipt, Estonia, Grecja, Indie Brytyjskie, Irlandja, Japonja, Jugosławja, Kanada, Kolumbia, Norwegja, Portugalja, Szwecja i Unja Połudn. Afrykańska. Czwartym blokiem „inflacyjnym“ nazwiemy Stany Zjednoczone Ameryki Północnej i ewentualnie, w dalszej przyszłości Kanadę.

Pierwszy blok tj. kraje o czystej walucie złotej, dąży do bezwzględnie utrzymania goldstandardu i to niezależnie od konstelacji walutowej na terenie międzynarodowym. Kraje te uważają goldstandard za jedyny system monetarny, możliwy w ustroju kapitalistycznym i przeciwstawiają się wszelkim próbom zastąpienia tego systemu innym mechanizmem monetarnym. Uważają one, że kryzys gospodarczy ma zasięg światowy i tak, jak żadne państwo nie mogło się dotychczas uchronić od tego kryzysu, tak nikt nie jest w stanie go zwalczyć na swem własnym podwórku w oderwaniu się od całego świata. Blok czystej waluty złotej dąży zatem do ścisłej kooperacji gospodarczo-finansowej, walczy z obłędem autarkicznym w poszczególnych państwach i, uznając fakt wadliwego podziału złota monetarnego w świecie, godzi się na projekt redystrybucji tego złota między kraje finansowo ubogie, jednak stawia słuszny warunek, aby dla realizacji tego projektu poczyniono wszystkie możliwe przygotowania, w postaci stabilizacji stosunków politycznych, zniesienia przeszkód, hamujących międzynarodową wymianę towarów kapitałów i ludzi itp.

Blok drugi, składający się z krajów, utrzymujących sztucznie, zapomocą szeregu zarządzeń ochronnych walutę złotą, dąży z pewnością wyjątkami, do tego samego celu, co i blok waluty złotej. Kraje te byłyby może zdecydowały się na porzucenie parytetu złota, gdyby własne doświadczenia inflacyjne, a nade wszystko perspektywy zbyt małych korzyści a może nawet i wielkich trudności, nie powstrzymywały ich od tego kroku. Częściowo kraje te nie chcą psuć swej waluty z przyczyn programowych o charakterze ogólnym tj. dlatego, że uznają system walki z kryzysem drogą psucia waluty za nieprowadzący do celu, częściowo zaś z tego powodu, że obawiają się większych strat aniżeli zysków z dewaluacji pieniądza.

Trzeci blok, składający się z Anglii i wszystkich tych krajów, które, idąc śladem Anglii, porzuciły parytet złota, nie ma wyraźnie sformułowanego planu działania. Z uwagi na to, że, za wyjątkiem może Kanady, wszystkie państwa bloku szterlingowego opierają swe plany i zamierzenia w dziedzinie walutowej na polityce walutowej Anglii, miarodajną dla bloku szterlingowego może być tylko Anglja. Otóż Anglja zachowuje w tej chwili jakby zupełną neutralność. Gdyby nie chodziło o sprawy walutowe, obchodzące Anglję w najwyższym stopniu, można by myśleć, że Anglja stosuje i w tym wypadku swą klasyczną zasadę utrzymywania równowagi i nieangażowania się w sprawy polityczne innych państw. Anglja zdaje sobie sprawę z tego, że w tej chwili sta-

bilizacja walut jest rzeczą bytu lub niebytu gospodarstwa światowego.

Anglja nie chce się jednak wiązać przystąpieniem do tego bloku. Jeżeli zaś Anglja uważała politykę walutową Stanów Zjednoczonych za rzeczywiście prowadzącą do celu, to w takim razie winna by przystąpić do bloku inflacyjnego, tj. do polityki walutowej Stanów Zjednoczonych. Jednak i do tego kroku nie daje się Anglja skłonić, a nawet, wręcz oświadcza, że polityka Stanów Zjednoczonych nie zasługuje na poparcie i walkę z kryzysem należy prowadzić na zgoła innej płaszczyźnie. Anglja zajmuje narazie stanowisko wyczekujące, nie wypowiadając chwilowo swego zdania.

Właściwy spór toczy się zatem w chwili obecnej między Stanami Zjednoczonymi a Francją. Polityka Stanów Zjednoczonych nie była jeszcze może nigdy tak zygawkowata i niejasna, i dlatego tak oburzająca, jak w chwili obecnej. W ciągu krótkiego, bo kilku-miesięcznego okresu rządów, miał już Roosevelt sposobność kilkakrotnie zmienić swoje zdanie o rzeczach decydujących nie tylko o losie gospodarki amerykańskiej, ale i całego gospodarstwa światowego. W pierwszych dniach kwietnia oświadczył Roosevelt, że głównym celem dążeń państw winno być osiągnięcie stabilizacji walut. Z postanowieniem skoncentrowania wysiłków amerykańskich w tym duchu wyjechała delegacja amerykańska na światową konferencję gospodarczą do Londynu, gdzie właśnie rozwijała tezę, idącą w tym kierunku. Gdyby Roosevelt nie chciał stabilizacji walut, to powinien wstrzymać się od wysłania delegacji na konferencję londyńską, o której musiał chyba wiedzieć, że zajmować się będzie w pierwszym rzędzie kwestią stabilizacji walut. Jeżeli zaś wysłał delegację i to nie w charakterze obserwatorów, lecz czynnych uczestników konferencji, to zdawał sobie chyba sprawę, że bierze temsamem udział w zbiorowym wysiłku państw o przywrócenie stabilizacji walut. Jednak w kilka dni po otwarciu konferencji londyńskiej okazało się, że delegacja amerykańska nie może się sama ze sobą pogodzić na punkcie swego programu, a nawet, i co najgorsze, że i sam Roosevelt nie chce się wypowiedzieć w sprawie stabilizacji walut. „Opatrznościowy mąż“, prof. Moley, który miał w Londynie odkryć karty Roosevelta, również nie wyjaśnił niczego. Dopiero przed kilku dniami Roosevelt z brutalną szczerością oświadczył, że ani mu się śni stabilizacja walut, i że nie dopuści do tego, aby konferencja londyńska docydowała o losie dolara. Gdyby to ostatnie stanowisko Roosevelta było stanowiskiem ostatecznym, to żadna siła nie zdoła w tej chwili wpłynąć na

zmianę jego woli. Stany Zjednoczone żeglują pod wyraźną flagą inflacji i, zdaje się, zmieniają swą politykę gospodarczo finansową dopiero po osiągnięciu „zdrowego dolara“ tj. waluty, zdeprecjonowanej o blisko 50 proc. Dziś zdaje sobie może Roosevelt sprawę z tego, że psując walutę popełnił błąd, jednak wypadki przetrwały jego głowę i dziś namiętności spekulacji giełdowej w Ameryce stwarzają atmosferę, w której każde „bremzowanie“ ze strony Roosevelta w postaci chwilowej bodaj stabilizacji dolara naraziłoby popularność Roosevelta na poważny szwank. Roosevelt musiał zatem ogłosić swą deklarację, a ponieważ chciał zapewnić sobie większą popularność u społeczeństwa amerykańskiego, przeto deklarację tę utrzymał w tonie iście amerykańskiej nonszalancji.

Walka czterech, a właściwie tylko dwóch, bloków walutowych nie posiada jedynie charakteru chwilowego. Jeżeli eksperyment uzdrowienia gospodarstwa amerykańskiego własnymi środkami działania nie powiedzie się, — co jest więcej niż prawdopodobne, — wówczas Stany Zjednoczone mogą bardzo wiele stracić ze swej roli bankiera świata. Jeżeli Anglja, która dzięki faktycznej stabilizacji funta szterlinga od dłuższego czasu przyciąga do siebie kapitały zagraniczne, włączając się po świecie w poszukiwaniu lokaty bezpiecznej przed wstrząsami walutowymi, dalej będzie starała stabilizację tę utrzymać, — wówczas rola bankiera świata przypadnie Anglii. Zdaje się, że w tej chwili właśnie waży się wpływ dwóch potęg życia gospodarczego Anglii: City londyńskiej i angielskich eksporterów. City dąży do jaknajszybszej stabilizacji funta szterlinga, aby wykorzystać koniunkturę zaufania do angielskiej polityki walutowej i przywrócić Londynowi rolę centrum finansowego świata. Eksporterzy zaś angielscy agituja za dalszym obniżeniem kursu funta szterlinga i ewentualnem przyłączeniem polityki walutowej Anglii do dolara, co wzmocniłoby zdolność eksportową przemysłu angielskiego na rynkach światowych. W razie zwycięstwa poglądów reprezentowanych przez City londyńską, przypadnie Anglii część tej roli bankiera świata, którą dotychczas miały Stany Zjednoczone. Druga część przypadnie Francji. Gdyby zaś Anglja poszła za głosem eksporterów angielskich, wówczas Francji przypadłaby cała rola bankiera świata.

Francja zdaje sobie z tego dobrze sprawę. Wie ona, że gorączka inflacyjna w Stanach Zjednoczonych kiedyś się skończy, a wówczas będzie musiała dojść do stabilizacji walut na podkładzie złota. Ale nastroje opinii światowej nie dają się tak szybko stabilizować. Nieufność kapitalistów do lokowania pieniędzy w krajach, które raz już zbagatelizowały sobie uczucia zaufania wierzycieli przez wyłączenie części ich majątku w formie zepsucia waluty, wstrzyma ich na długi czas od lokowania kapitałów w takich krajach. Będą one w jeszcze silniejszym stopniu wędrowały do krajów bloku pierwszego, tj. do krajów, które poprzez wszystkie burze i zawieruchy walutowe nie dały się zepchnąć ze straży nad całością powierzonych sobie kapitałów. Ze i Polska na tem nie najgorzej wyjdzie — to jasne

J. DIAMENT.

Bl. p.

Z RITTERMANNÓW

Ernestyna KREISLEROWA

właścicielka realności

zmarła po krótkich a ciężkich cierpieniach, przeżywszy lat 58

Pogrzeb odbędzie się dziś w piątek, 7 bm. o godz. 2 popoł. na cmentarzu żydowskim w Krakowie, o czym zawiadomienia pozostała w bólu

RODZINA

Sir Eric Drummond ambasadorem brytyjskim w Rzymie

(:) Londyn. 6. 7. PAT. Były sekretarz generalny Ligi Narodów, sir Eric Drummond miano-
wan został ambasadorem angielskim w Rzymie na miejsce sir Ronalda Grahama.

Litwinow w Paryżu

Paryż, 6. 7. PAT. Wczoraj wieczorem przybył do Paryża komisarz ludowy spraw zagranicznych Litwinow, który będzie dziś przyjęty przez Daladiera i Paul Boncoura.

Konferencja z Paul-Boncurem

(:) Paryż, 6. 7. PAT. Dzisiaj rano minister Paul Boncour odbył konferencję z komisarzem Litwinowem. Konferencja trwała około trzech kwadransów.

Wydany komunikat po konferencji wyjaśnia, że obydwaj mężowie stanu poruszywszy ogólne zagadnienia polityczne stwierdzili z zadowoleniem wspólną platformę w wielu sprawach między obu krajami od czasu ratyfikacji paktu nieagresji między ZSRR a Francją. Minister Paul Boncour — głosi komunikat — pogratulował komisarzowi Litwinowowi doniosłej roli, jaką odegrał w przygotowaniach zawarcia konwencji dotyczącej określenia napastnika, która konwencja jest uświęceniem w Londynie wysiłków, jakie Paul Boncour sam przedsięwziął w Genewie, a którymto usiłowanym raport Politi sa nadał określoną formę.

(:) Paryż, 6. 7. PAT. „Paris Midi“ omawiając doniosłość wizyty Litwinowa w Paryżu podnosi, że od czasu Czerwina jest to pierwszy pobyt sowieckiego męża stanu we Francji. Wiadoma ta kilka dni po wizycie Tewfik Ruchdi Bey-a, a tuż po podpisaniu protokołu, dotyczącego określenia napastnika nabiera dopiero właściwego znaczenia. Dziennik konkluduje, że Niemcy — dzięki swej agresywnej polityce — straciły najlepszych przyjaciół — Turcję i ZSRR.

„Rosja wraca do Europy“

(!) Genewa, 6. 7. (PAT). „Journal des Nations“ w artykule p. t. „Rosja wraca do Europy“ porównywa podpisanie protokołu o określeniu napastnika z układem w Rapallo i stwierdza, że wówczas nie udało się Niemcom wciągnąć Rosji do koncertu wielkich mocarstw. Protokół podpisany obecnie w Londynie, który jest pierwszym konkretnym rezultatem dyskusyj genewskich, wprowadza Związek Sowiecki, który manifestował swą wolę pokoju, do koncertu europejskiego.

Stany Zjednoczone wkrótce już mają uznać Sowietów de iure

(!) Londyn, 6. 7. (PAT). Stosunki amerykańsko-sowieckie zdają się wstępować w okres przygotowawczy uznania Sowietów de iure.

Jak donoszą z kół amerykańskich nowo mianowany poseł amerykański w Sztokholmie Steinhardt odpłynął wczoraj z N. Jorku do Londynu, gdzie wyjaśnił ma z członkami delegacji amerykańskiej, którzy konferowali w Londynie z delegacją

sowiecką, w jakim stadium znajduje się sprawa uznania. Jako poseł w Szwecji będzie on miał powierzoną specjalną misję obserwatora stosunków sowieckich i ewentualnego przedstawiciela Stanów Zjednoczonych, gdyby przed uznaniem de iure zaszła konieczność wyjaśnienia pewnych okoliczności w rozmowach z rządem sowieckim.

Niemcy dążą konsekwentnie do rozbudowy floty powietrznej

Szereg zamówień 60 samolotów bojowych w Anglii

(:) Nowy Jork, 6. 7. PAT. „N. Y. Times“ ogłasza depeszę swego korespondenta londyńskiego, który donosi, że decyzja Niemiec osiągnięcia równości zbrojeń z sąsiadami wyraża się już faktami.

Według informacji uzyskanych z międzynarodowego źródła w Londynie, ostatnie wysiłki Niemiec w dziedzinie wojskowej zmierzają do rozbudowy floty powietrznej. Dążenia przywódców hitlerowskich w tym względzie ujawniły się ostatnio, gdy ogłoszono śmieszna bajkę o rajdzie lotniczym na Berlin, w czasie którego miano rozstrzelać złośliwe odezwy, których nikt nie wi-

dział.

Z drugiej strony — według wiadomości niepotwierdzonych urzędowo, i które prawdopodobnie potwierdzone nie zostaną, chociaż są bezwzględnie prawdziwe — gabinet angielski polecił ministrowi lotnictwa nie dopuścić do wykonania umowy, zawartej między ministerstwem Reichsweltry a angielskim towarzystwem budowy aeroplanów przewidującej budowę 60ciu aparatów bojowych. Minister lotnictwa wykonał otrzymane polecenie i dzięki jego naciskowi umowa została zerwana.

Centrum ostatecznie rozwiązało się Brüning składa mandat poselski

Berlin, 6. 7. PAT. Obrady przywódców partii centrowej zakończone zostały około północy przyjęciem uchwały zarządzającej

natychmiastowe rozwiązanie stronnictwa

Centrowego w Rzeszy.

Równocześnie ogłoszony został komunikat zarządu naczelnego partii stwierdzający, że rozwiązanie nastąpiło w porozumieniu z kanclerzem Hitlerem. Członkowie centrowej frakcji

parlamentarnej pozostaną narazie poza frakcją narodowo-socjalistyczną. Mają oni jedynie utrzymywać stały kontakt z tą partią za pośrednictwem łącznika, którym będzie poseł centrowy dr. Kackelsberger.

Jak słyhać szereg znanych przywódców centrowych zamierza zrzec się swoich mandatów poselskich do Reichstagu i sejmów krajowych. Wśród nich znajduje się b. kanclerz Rzeszy dr. Brüning.

Spadający aerolit wywołał groźny pożar

Paryż, 6. 7. PAT. Donoszą z Besancon, iż nocą onegdajszą w jednym z domów wybuchł nagle groźny pożar, spowodowany upadkiem

aerolitu. Zbudzeni mieszkańcy domu ledwie uszli z płonącego domu zawdzięczając pomoc Polakowi Lucjanowi Zaniewskiemu, który z

„Blok złoty“ konsoliduje się

(:) Londyn, 6. 7. PAT. Bezpośrednią konsekwencją zatargu, jaki wyonili się na konferencji pomiędzy Ameryką a państwami bloku „złotego“ jest decyzja współdziałania banków emisyjnych Francji Włoch, Holandii, Szwajcarii i Polski.

W nadchodzącą sobotę odbędzie się w Paryżu pierwsze posiedzenie delegatów banków emisyjnych tych 6-ciu krajów dla ustalenia wspólnej akcji, celem przeciwdziałania spekulacjom fluktuacyjnym i celem zapewnienia bezpieczeństwa złotemu parytetowi.

Votum zaufania dla Daladiera

(:) Paryż, 6. 7. PAT. Pod przewodnictwem Herriota odbyło się tu posiedzenie komitetu naczelnego stronnictwa radykalno-socjalnego, na którym przyjęto wniosek, wyrażający votum zaufania dla rządu Daladiera.

Poczwórny wyrok śmierci w Berlinie

(:) Berlin, 6. 7. PAT. W procesie przeciwko sprawcom napadu rabunkowego na transport pieniężny berlińskiego towarzystwa komunikacyjnego sąd przysięgłych po 8-dniowych obradach skazał 4 oskarżonych na karę śmierci, zaś dwu pozostałych na długoletnie więzienie.

Jak wiadomo bandyci dokonali napadu w biały dzień we wrześniu ubiegłego roku na jednej z głównych ulic miasta, przyczem jeden z konwojentów transportu został zabity na miejscu a dwaj inni odnieśli ciężkie rany.

GROŹNY WYBUCH W KOPALNI WĘGLA

(:) Essen, 6. 7. PAT. W kopalni „General Blumenthal“ w Recklinghausen nastąpiła eksplozja pyłu węglowego. 10-ciu górników poniosło śmierć na miejscu, a 8-miu w stanie groźnym odwieziono do szpitala.

Samolot spadł na kort tenisowy

(:) Berlin, 6. 7. PAT. Na korty tenisowe klubu „Blau-Weiss“ w Berlinie spadł dzisiaj z wysokości 300 metrów samolot sportowy. Pilot uległ ciężkim obrażeniom. Pasażerka poniosła śmierć na miejscu. Aparat jest zupełnie zdruzgotany. Dotychczas nie zdołano zidentyfikować ofiar katastrofy.

Wybuch na zabawie strzeleckiej

(:) Berlin, 6. 7. PAT. Na strzelnicy w Budziszynie na Łużycach podczas zabawy urządzonej wczoraj przez miejscowe towarzystwo strzeleckie, nastąpiła eksplozja 120-kilogramowego moździerza, która pociągnęła za sobą trzy ofiary śmiertelne. Zabitych zostało troje dzieci w wieku od 8—12 lat. Pozatem 6 osób odniosło ciężkie rany.

ANNY ONDRA NA ŚLUBNYM KOBIERCU

(:) Berlin, 6. 7. PAT. W Berlinie odbył się w czwartek ślub znanej czeskiej aktorki filmowej Anny Ondry z byłym bokserskim mistrzem świata Schmejlingiem.

(:) Warszawa, 6. 7. (Sm) Przewidywany przebieg pogody na piątek, 7 bm.: Polesie, Podole, Wołyń i Małopolska wschodnia: Zachmurzenie zmienne ze skłonnością do burz lub przelotnych deszczów, nieco cieplej. Umiarkowane wiatry z kierunków północnych. Pozostałe dzienne: Dość pogodnie, rano miejscami mgliście. Bardzo ciepło, słabe wiatry północno-wschodnie.

narażeniem życia ratował swoich współlokatorów. W akcji tej Zaniewski odniósł ciężką ranę w nogę.

Po nieudałym podboju — kuszenie Austrii

Kraków, 7 lipca.

(1) (M) Pełna sprzeczności i nieskoordynowanych łamańców polityka wewnętrzna rządu Hitlera nie grzeszy też bynajmniej konsekwencją, jeśli idzie o zagadnienia polityki zagranicznej. Pamiętną jest wielka mowa pokojowa Hitlera, ogłoszona 17 maja br. w Reichstagu, a pozostająca w rażącej sprzeczności z poprzednimi wojowniczymi enuncjacjami przywódców Trzeciej Rzeszy. Skoro tylko upragniony przez Niemcy pakt czterech został szczęśliwie paraflowany, rozpoczęła się nowa ofensywa hitlerowska, dla której rozpętania stworzono specjalny pretekst w postaci nalożu „obcych” samolotów na Berlin i przy pomocy tej niezgrabnie załuszczonej bajeczki wysunięto znane żądania w dziedzinie równości zbrojeń i rozbudowy „ochronnej” floty powietrznej. Niemal równocześnie z pacyfistyczną ewą mową, Hitler zaaranżował „wojenkę” przeciw rządowi austriackiemu. Z jednej strony wystąpiły w szranki bojowe szeregi zwolenników i wyznawców Hitlera na terenie Austrii, a z drugiej strony rząd Rzeszy przez wydanie represyjnych zarządzeń antyaustriackich starał się wymusić na rządzie austriackim kapitulację i wciągnięcie do rządów partii narodowo-socjalistycznej. Gdy te próby napotykały na nadspodziewanie silny i skuteczny opór rządu Dollfussa, chwycono się innej jeszcze broni, najbardziej odpowiadającej rządowi brunatno-krwawej dyktatury. Chwycono się terroru, wciągając masy rozagitowanej młodzieży hitlerowskiej w Austrii w szereg spisków zamachowych. Wprawdzie narodowi socjaliści napotkawszy na energiczną postawę władz austriackich starali się wyłgać od tych zamachów, przypisując ich autorstwo tzw. „czarnemu frontowi” Ottona Strassera. Szczegółowe dochodzenia wykazały jednak niezbicie, że wszyscy uczestnicy i podlegacze tych zamachów rekrutują się z pośród członków partii hitlerowskiej, względnie S. A. i S. S., a sposób przeprowadzenia zamachów świadczy o planowej akcji. Ostatni z serii takich zamachów zanotowano w nocy z poniedziałku na wtorek na linii kolejowej Wiedeń—Przedarlunja, w Tyrolu. Tylko dzięki przedwczesnej eksplozji położonych na torze kolejowym materiałów wybuchowych nie doszło do katastrofy międzynarodowego pociągu pociąg pociąg Wiedeń—Paryż, który nadjechał w niedługą chwilę po eksplozji i został w porę zatrzymany aż do naprawy uszkodzonego toru.

Odgłosy strzałów i eksplodujących bomb, sprawiły, że przy tym wojennym akompaniamencie udało się rządowi Dollfussa obudzić uśpiony od czasu przewrotu z r. 1918 austriacki patriotyzm w masach ludowych i skierować ten ruch patriotyczny wyraźnie przeciwko hitlerowskim Niemcom i przeciw Anschlussowi. Utrzymanie niepodległości Austrii stało się hasłem sztandarowym rządu chrześcijańsko-społecznych, a wszelkie myśli współpracy z hitlerowcami napotykały na zdecydowaną odprawę ze strony silnego rządu małego kanclerza.

W chwili, gdy walka między oboma kanclerzami państw niemieckich zdaje się być zakończona zwycięstwem Dollfussa, Berlin nagle puszcza balon próbny, zmieniając o 180 stopni swój front antyaustriacki. Oficjalny biuletyn ministerstwa spraw zagranicznych Rzeszy ogłosił onegdaj artykuł, pełen kadzideł dla ostatnich posunięć rządu Dollfussa w dziedzinie ustawodawstwa gospodarczego i społecznego. Artykuł z zadowoleniem stwierdza, że Austrija poczyniła temsamem pewne kroki ku

stworzeniu „państwa autorytetu”, jakie zostało już urzeczywistnione we Włoszech, Rosji i Niemczech, a we Francji i Anglii znajduje się już w pełnych nadziejach początkach. Wspomniany artykuł wychodzi z założenia, że mogą istnieć dwa państwa, w których tasama partja jest u steru, a uznanie Hitlera za ojca narodowego socjalizmu i przywódcę całej niemieczyny nie ma nic wspólnego z niepodległością Austrii, o której „gleichschaltowaniu” już choćby ze względu na pakt czterech nikt w Niemczech nie myśli. W konkluzji swej artykuł podnosząc potrzebę zjednoczenia wszystkich sił antymarksistowskich w myśl programu ks. Seipla sugeruje wciągnięcie do współzawodów w Austrii ruchu, który obejmuje jedną trzecią ludności austriackiej, czyli — narodowych socjalistów.

Chwilowo niewiadomo jeszcze, czy miarodajne czynniki berlińskie nie wyprą się tej oferty pokojowej, mającej spełnić, jak już wyżej wspomnieliśmy, rolę balonu próbnego. U dzisiejszych dyplomatów na Wilhelmstrasse i w pałacu kanclerskim wszystko jest możliwym. W każdym razie austriacka opinia publiczna przyjmie niewątpliwie z wielką rezerwą ten syreni śpiew, jaki dochodzi z Berlina. W dniach, kiedy „wykończono” brutalnie Hugenerga i jego partje, dzięki której Hitler dorwał się do władzy, w dniach, kiedy bawarska partja ludowa, katolickie centrum i inne partje umiarkowane wydają ostatnie swe technienie, w tych dniach austriacy chrześcijańsko-społeczni głęboko będą się musieli zastanowić nad tem, czy dopuścić hitlerowców do współzawodów. Naszem zdaniem dzień, w którym taka koalicja w Austrii doszłaby do skutku, stałby się początkiem końca rządu Dollfussa i jego partji.

Z pierwszych głosów, jakie pod wrażeniem oferty berlińskiej dochodzą z Wiednia należy wnosić, że rząd austriacki zdaje sobie sprawę z niebezpieczeństwa, jakie oferta ta dla niego zawiera. Organ rządowy „Wiener Zeitung” słusznie powtarza za Wergilijuszem: „Quicquid id est, timeo Danaos, et dona ferentes”. Hitlerowcy w rządzie austriackim z pewnością staliby się przysłowiowym koniem trojańskim któryby przyspieszył upadek rządu Dollfussa i — w dalszej konsekwencji — upadek niepodległości Austrii!

FRAUENFELD ZDYSKWALIFIKOWANY PRZEZ HITLERA.

Jako znamienne uzupełnienie powyższych wywodów przynieść należy wiadomość o przebiegu narady między Hitlerem a zbiegłymi z Austrii przywódcami tamtejszych narodowych socjalistów. Było to w Bad Reichenhall podczas zjazdu przywódców S. A., o którym już wczoraj donieśliśmy. Hitler nieszczęśliwie swym podwładnym austriackim wyrzutów, że przez swoje dyletanckie posunięcia naruszyli bardzo powagę partji. W szczególności nie mógł Hitler wybaczyć von Kottenowi jego nonsensowną próbę urzędzenia w Tarvis centrali agitacyjnej przeciw Austrii, co spowodowało nieporozumienia dyplomatyczne z Włochami. Szczególnie jednak ostro wystąpił Hitler przeciw dr. Frauenfeldowi, którego potępił Hitler naszym czytelnikom wyrok sądowy. Frauenfeldowi zakazano dalszego udziału w austriackim ruchu narodowo-socjalistycznym, gdyż napiętnowanie go przez wyrok sądowy mogłoby wpłynąć na odwrócenie się sfer intelektualnych do partji. Tak więc sam Führer zdyskwalifikował pechownego „koszernego” hitlerowca. Co teraz pocznie ten nieszczęśliwy, odsunięty od żłobu dżentelmen?

wał przedstawiciel egzekutywy org. Mizrahi w Krakowie tow. Izrael Bester.

Następnie Rabin Awigdor z Andrychowa wygłosił dłuższy referat pt. „Znaczenie ideologii mizrachistycznej”.

Po przerwie wybrano prezydium zlotu w osobach Mendla Biera z Rzeszowa, Ozjasza Freia z Łańcuta, Jakóba Tuchmana z Tyczyna, oraz J. Eksteina z Rzeszowa.

Ze sprawozdań, złożonych następnie przez delegatów poszczególnych gniazd wynika, że prawie wszystkie miejscowe organizacje spełniają należycie swe obowiązki wobec K. K. L., K. H. i Ezry, a niejednokrotnie zajmują w pracy tej czołowe miejsca.

— „JIM I JILL”. Dzisiaj powtórzenie premiowej pełnej humoru komedji muzycznej C. Greya i G. Newmana, w przekładzie Marjana Hemara pt. „Jim i Jill”, której przedstawienia na Krakowskiej scenie, w wykonaniu artystów scen lwowskich, spotkało się z dawno niewidzianym przyjęciem przez publiczność. Melodijne piosenki, przepiękne tańce, jazzband, efektowne dekoracje i wreszcie prosta, ale komiczna, bajkowa treść, wszystko to składa się na czarującą całość wdzięku, humoru i młodości.

— „PORWANA NARZECZONA” czyli „Jak śmieje się i płacze Lwów” wodewil Henryka Zbierzchowskiego, nazwany słusznie symfonją Lwowa, ukaże się po raz pierwszy w Krakowie na scenie teatru miejskiego w wykonaniu artystów scen lwowskich, na premierze — trzeciym. Życie cyganerii artystycznej pierwszej Lwowa w połączeniu z bujnym życiem przedmieścia, tworzy przebarwny, pełen humoru i fantazji obraz. Akcja odbywa się czy to na Lyżakowie, czy na Zamarstynowie, na podwórku podmiejskiej kamienicy, czy w knajpie pod „Wysokim Zamkiem”. Piosenka przewijająca się poprzez całą akcję nadaje sztuce czarujący, iście lwowski charakter. Muzyka oparta na motywach lwowskich, dostosowana przez Romana Palestrę. Grają pp.: Bonacka, Wierzejska, Zyczkowska, Berski, Dorwski, Guttner, Kordowski, Krzemieński, Kreczmar, Białoszczyński, Przysławski, Więckowski, Strzelecki, Zurowski. Orkiestra pod dyrykcją Jakóba Munda.

— POPOŁUDNIOWE PRZEDSTAWIENIE POCEACH ZNIŻONYCH dane będzie w najbliższą niedzielę, na którym zostanie powtórzona sztuka Antoniego Słonimskiego „Lekarz bezdomny” w premierowej obsadzie zespołu.

— KRAKOWSKI TEATR MIEJSKI W KRYNICY daje dzisiaj wieczorem w Teatrze Zdrojowym doskonałą komedję Tadeusza Rittnera „Wilki w nocy” w opracowaniu scenicznym Józefa Karłowskiego w premierowej obsadzie zespołu.

— GOŚCINNE WYSTĘPY A. LERNER I D. ZAJDERMANA (w żyd. teatrze letnim (Stradom 11). Jutro w sobotę o godz. 9 wiecz. rozpoczyna się w teatrze letnim gościnne występy znakomych artystów scen żydowskich A. Lerner i D. Zajdermana wraz z pierwszorzędym zespołem. Odegrana będzie poraz pierwszy w Krakowie przebojowa operetka komiczna „Der zyser bucher”, która zdobyła olbrzymi sukces w Warszawie, Łodzi i Wilnie.

— FESTIVAL TANECZNY W STARYM TEATRZE. We czwartek 13 i w sobotę 15 bm. wystąpią w Starym Teatrze laureaci I-go Międzynarodowego Konkursu tańca artystycznego w Warszawie i wykonają szereg ewoluacji tanecznych, które przed dwoma tygodniami odnieśli nadzwyczajny sukces w Warszawie. Bilety na te wieczory wraz z garderobą w cenie od zł 1.50—6.50 są już do nabycia w kasie Starego Teatru.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Piątek 8 wiecz.: „Jim i Jill”.

Sobota 8 wiecz.: „Porwana narzeczona” (premiera).

ŻYDOWSKI TEATR LETNI (STRADOM 11).

Sobota 9 wiecz.: „Der zyser bucher” (premiera).

REPERTUAR KINOTEATRÓW KRAKOWSKICH.

ADRIA: „Blond Venus” (Marlena Dietrich).

APOLLO: „Wesoły karawaniarz” (Vlast. Birian).

ATLANTIC: „Błękitny Dunaj” (Brygida Helm).

BAGATELA: „Dixjana” (Bebe Daniels) i rewi.

DOM ZOLNIERZA: „Przeznaczenie” (Bianka Dodo i Musia Dajches).

PROMIEN: „Kawiarenka” (Maurice Chevalier) i „Gasnące płomienie” (Clive Brooke).

SŁONCE: „Kurjer syberyjski”.

SZTUKA: „Człowiek, który ukradł serce”.

UCIECHA: „Nocne sądy” (Anita Page).

WANDA: „Maski dr. Fu Manchua” (Borys Karloff, Myrna Loy).

KUPON ULGOWY

do nabycia po cenie ulgowej zł 8.— opr. zł 10.—
wielk. p. t. **Pamiętniki Teodora Herzla**
(w języku polskim)

Imię nazwisko _____

Adres _____

Wyciąg przesłać do Admin. „Nowego Dziennika”
Kraków, Orzeszkowa 7 — jako druk za opl. 6 gr.

Z ŻYCIA ORGANIZACJI

Złot ruchu „Tora w'Awoda”

(—) W ub. niedzielę dnia 2 bm. odbył się w Rzeszowie zlot okręgu rzeszowskiego ruchu „Tora w'Awoda” obejmujący org. Geire i Chaluc Mizrahi, Haszomer Hadati i Brurję.

W zlocie brało udział przeszło 150 delegatów z 23 miast. Zagaił tow. Mendel Bier z Rzeszowa, wspominając na wstępie tragicznie zmarłego Dra Arlosorowa, którego pamięć zebrani uczcili powstaniem z miejsc.

Po powitaniach tow. Kalmana Herza imieniem L. K. org. Mizrahi w Rzeszowie, N. Tuchfelda imieniem Żyd. gin. Wyzn. w Rzeszowie oraz przedstawicieli innych miejscowych ugrupowań refero-

Przed Kongresem

W rozstrzygającej chwili

Idziemy na osiemnasty kongres z niezachwianym optymizmem i z niewzruszoną wolą do ostatecznego dokonania rozpoczętego dzieła historycznego. Idziemy z poczuciem pełnej odpowiedzialności do wyborów, gdyż wiemy, iż osiemnasty kongres stanowić będzie nowy rozdział w dziejach sjonizmu. Dla każdego z nas staje się coraz bardziej jasnym, iż nigdy może jeszcze wyniki wyborów nie miał tak wielkiego znaczenia dla ruchu sjonistycznego, jak właśnie tym razem. Stoimy bowiem przed kongresem, który ma decydujące znaczenie nie dla poszczególnych grup, ale prosto dla całego narodu. Znajdujemy się wobec konieczności mobilizacji wszystkich naszych sił duchowych i moralnych. Decyzje, które zapadną na kongresie, nie będą się bowiem odnosiły tylko do poszczególnych pozycji politycznych, ale rozstrzygną o fundamentach ideowych całego narodu, i dlatego też wybory odbędą się pod znakiem ostrej walki między poszczególnymi kierunkami sjonistycznymi.

W obliczu hipertrofii partyjnej, niesłychanego zacietrzewienia międzyfrakcyjnego, doprowadzającego do nieprzebiegających w środkach starć między krańcowymi skrzydłami prawicowymi i lewicowymi, pragnie obóz ogólnosjonistyczny bardziej, aniżeli kiedykolwiek w interesie całości budującej się Palestyny i jej przyszłości stać się decydującym czynnikiem i regulatorem sił na kongresie. Daleki od egoizmu i ciasnego, zaściankowego nastawienia ideologicznego frakcji, zmierza ogólny sjonizm do tego, aby osiemnastemu kongresowi zapewnić dyscyplinę pracy i możliwość koniecznej, imponującej manifestacji na zewnątrz, jakiej w tej chwili od kongresu oczekuje żydostwo całego świata. Wreszcie poza manifestacją chce ogólny sjonizm dokonać wyboru kierownictwa pełnego autorytetu i siły i ustalić budżet, będący odpowiednikiem interesów narodowych.

Ruch nasz, który doprowadził sjonizm do rozkwitu i potęgi, pracując wedle nakazów obywatelstwa i rzeczowości, jest w okresie budowy kraju najbardziej twórczą ideą i dlatego też staje do walki z ciasnotą teorii i teoryjek, z nienaturalnym i nierealnym maksymalizmem postulatów tak klasowych, jak i ultra-narodowych, będących odbiciem prądów, nurtujących niektóre społeczeństwa europejskie. Charakterystycznym objawem protestu przeciwko skrajnym hasłom frakcyjnym jest znamienny objaw powrotu młodzieży do organizacji ogólnosjonistycznej. Młodzież, która dawniej bardzo skwapliwie podążała za hasłami socjalistycznymi i radykalno-narodowymi, obecnie wraca masowo do ogólnego sjonizmu. Wraca do ruchu, który ma zasięg państwowo-twórczy i prawdziwie narodowy, bo wie, że każda inna droga prowadzi do spaczenia, skąd jeden tylko krok do degeneracji. Tem się też tłumaczy, że ostatnio rozwinął się bardzo poważnie ogólnosjonistyczny ruch chalurowy, który w naszym programie społecznym i narodowym znalazł pełnię swego ideału.

Albowiem system partyjnych postulatów, tak co do składu naszego kierownictwa, jak i co do rozdziału naszych dochodów, — jest głównym czynnikiem osłabienia naszej pracy narodowej. Taktyka frakcji sjonistycznych zamiast wzmacniać organizację i starać się o udoskonalenie metod pracy, rozsądza jedynie spistość ruchu sjonistycznego i uniemożliwia ekonomiczne użycie z takim trudem zdobywanych funduszy. Dlatego też ogólny sjonizm domaga się zorganizowania pracy bardziej celowej i obmyślanej.

prowadzenia kolonizacji racjonalnej, pod kątem widzenia interesów całego narodu i stoi na stanowisku, iż przy rozdziale certyfikatów należy uwzględnić wszystkie warstwy narodu a więc także i te elementy, które dysponują własnym kapitałem i są niezależne od naszych funduszy narodowych. Doświadczenie ubiegłych lat wykazało, iż kolonie tak zwanego stanu średniego zostały w krótkim czasie doprowadzone własnym wysiłkiem kolonistów do rentowności i rozkwitu i stanowią dziś bardzo poważną pozycję aktywną w naszym stanie posiadania. Kolonizacja, prowadzona na receptę ideologów frakcyjnych, okazała się w wielu wypadkach nieproduktywną i wstrzymała tylko nasze tempo realizacyjne.

Obok tych rzeczowych niedomagań istnieją inne, polegające na tem, że wybór naszego naczelniczego kierownictwa nie dokonuje się pod znakiem doboru najwybitniejszych indywidualności, lecz pod hasłem zaspokojenia apetytów wszystkich frakcji. Jeżeli zaś nawet w samodzielnych państwach kładzie się nacisk na to, aby w skład rządu wchodziły jednostki o najwyższym autorytecie, to tem bardziej powinno się na to baczyć w rządzie sjonistycznym, będącym rządem dusz i serc. Naszym celem nie jest i nie może być Egzekutywa, reprezentująca wszystkie partie, które i grupy, ale rząd, będący zespołem najwybitniejszych, najpoważniejszych i najwpływowszych osobistości. To jest nasz ideał i pałaca konieczność sjonizmu w obecnej chwili.

Ogólny sjonizm, reprezentujący olbrzymią, bodajże największą i najliczniejszą grupę w sjonizmie, która nie uzależnia stworzenia żydowskiej siedziby narodowej od jakiegokolwiek tendencji, czy też doktryny socjalistycznej lub religijnej, uważa sjonizm za wielki ruch wolnościowy.

wy narodu żydowskiego w którego ramach jest miejsce dla wszystkich prądów i tendencji. Jak każdy ruch wolnościowy, jest i ogólny sjonizm — walką. Walką obronną o ludzkie i narodowe prawa, a ponieważ fundamentalnym warunkiem skuteczności takiej walki jest przede wszystkim posiadanie własnego terytorium, naszą naczelną ideą jest uzyskanie Państwa Żydowskiego.

Zdajemy sobie chłodno sprawę z tego, że tak harde podkreślenie tego momentu jest dziś jeszcze przedwczesne. Ale co dziś wydaje się zapora nie do przebycia, jutro może się zmienić. Konstatacje polityczne też nie są wieczne, a jest przecież możliwa i prawdopodobna taka sytuacja, w której luzkość ugnie się w respekcie przed naszą pracą i wolą i nam dopomoże. Nie trzeba tylko zapadać się i ugiąć pod naciskiem trudności chwili obecnej. A przede wszystkim nie trzeba i nie wolno podkopywać spuścizny Teodora Herzla w naszym narodzie i w młodym pokoleniu sjonistycznym. Spuścizna Herzla brzmi: „Państwo Żydowskie jest potrzebą całego świata“. Ogólny sjonizm, niewarunkowany żadnymi klauzulami i zastrzeżeniami, wziętą na swe barki realizację testamentu swojego wielkiego Wodza nie spocznie w walce aż do chwili, gdy nasze szczytne hasła wolnościowe staną się rzeczywistością.

Z tym programem winniśmy pójść do wyborów na Kongres. Niechaj się wszystkie nasze aktywne siły zerwą i zespółą do zjednoczonego wysiłku, gdyż chodzi o wielką rzecz — dla całego narodu żydowskiego.

Dlatego też wzywamy Was, towarzyszy i towarzysze, do spełnienia Waszego sjonistycznego obowiązku przez poparcie w dniu wyborów listy ogólnosjonistycznej. Pamiętajcie o tem, że w Waszych rękach, w Waszej mocy i w Waszej woli leży rozstrzygnięcie losów naszego ruchu.

MGR. HENRYK SPIELMAN.

Pracująca Palestyna

(1) Jak długo sjonizm był ruchem nieobejmującym całokształtu zagadnień społecznych narodu żydowskiego, jak długo jego siła tkwiła li tylko w hasłach polityczno-idealistycznych, tak długo argumentacja o jakimś ruchu ponadpartyjnym i ponadklasowym mogła być usprawiedliwioną.

Życie jednakowoż nie kroczy po linii z góry mu nakreślonej i nigdy sztucznie nieda się wtłoczyć w koryto rozwoju chociażby najszybszego, albowiem twarda rzeczywistość sama żłobi sobie swą drogę życiową.

Gdy sjonizm, a w szczególności jego emanacja — ruch chalurowy — przybrał formy ruchu społecznego, gdy w Erec rozpoczął się proces regeneracji narodu żydowskiego, rzecz oczywista, nastąpić musiała dyferencjacja społeczna na wzór wszystkich cywilizowanych społeczeństw kapitalistycznych, i, jako pierwszy z konieczności życiowych wpływający, powstał wówczas w zaraniu sjonizmu ruch sjonistyczno-socjalistyczny, jako ruch tych mas, które pierwsze stawily się na zew sjonizmu.

Minęło dwadzieścia kilka lat od czasu, gdy w Palestynie mała garka robotników-chalców zgromadzonych w Hapoel-Hacairze rzuciła w masę żydowską myśl regeneracji narodu żydowskiego na zasadach sprawiedliwości społecznej opartej wyłącznie na masach pracujących, a dziś jesteśmy świadkami tego, że 25 procent całej ludności żydowskiej Palestyny, jako zorganizowani członkowie jednolitej organizacji robotniczej, stanowią awangardę tej myśli, która w przeciągu zaledwie kilku lat zdołała opanować masy żydowskie w go-

lusie i stworzyć najsilniejszą frakcję na ostatnim Kongresie sjonistycznym.

Palestyna budowała się dziesiątki lat, bez istnienia ogólnosjonistycznej (stamsjonistycznej) organizacji w Palestynie. Powstała sieć osiedli robotniczych chluba dzieła sjonistycznego i wzór gospodarki społecznej dla całego świata, powstały miasta żydowskie i ośrodki przemysłowe, a jedynym czynnikiem politycznym Palestyny, był zorganizowany ruch robotniczy.

Nie umniejszamy zasług stamsjonizmu w zdobywaniu funduszy palestyńskich, niezbędnych dla budowy Palestyny, nie znaczy to jednak, że fundusze te były zbierane i wpływały tylko od stamsjonistów.

Lewica sjonistyczna zawsze i wszędzie podkreśla, że tylko na narodowych funduszach da się żydowską siedzibę narodową odbudować i w tym też kierunku intensywnie pracuje. Leży to wszak w jej najżywniejszym interesie, gdyż bez narodowych funduszy niema aliji chalurowej, a bez aliji chalurowej niema społeczności robotniczej w Palestynie.

Ale czy tylko pieniądze są kapitałem, który sjonizm w Erec inwestuje? — Czy może jest nim czyn chalurowy? — Czem są te setki grobów młodych istnień ludzkich w Emeku i Galilei, groby tych najlepszych w narodzie, którzy legli z malarji i kul skrytobójczych, torując drogę nowej społeczności żydowskiej, opartej na równości i sprawiedliwości społecznej.

Hasła ponadpartyjności i ponadklasowości wyrażane zostały ze słownika wyrazów realnych,

przez okrutną rzeczywistość społeczną. Świat wkra-
cza w fazę rozgrywki polityczno-społecznej, która
i nas nie ominie. W łonie sjonizmu istniejący ruch
rewizjonistyczny, przejął rolę jemu podobnych ru-
chów, innych społeczeństw. Obawa przed socjaliz-
mem, która wywołała na powierzchnię życia wielu
państw europejskich reakcję społeczną, udzieliła
się dość licznemu odłamowi ruchu sjonistycznego.

Jesteśmy obecnie świadkami walki defensywnej.
Jaka robotniczy odłam sjonizmu prowadzić musi
przeciw rewizjonizmowi, który postawił sobie za
cel, złamanie decydującego czynnika w odbudowie
Palestyny — „Histadrut-Haowdim“. Zorganizowa-
ny robotnik palestyński uznany został za zdraycę
narodowej sprawy...

Zorganizowani w Bloku Pracującej Palestyny,
obejmującym wszystkie odłamy sjonizmu pracu-
jącego, nie taimy swych haseł budowy socjali-
stycznej Palestyny i nie głosimy tendencji koo-
licji „od okna do okna“, lecz wyraźnie proklamu-
jemy walkę z rewizjonizmem, w którym widzimy
zagładę sjonizmu.

Wierzmy, że w naszej znoej pracy i ciężkiej
walce stanie za nami postępowa część społeczeń-
stwa sjonistycznego, widząca w sjonizmie reali-
zację najszczytniejszych haseł budowy żydowskiej
siedziby narodowej, opartej na zasadach sprawied-
liwości i równości społecznej.

Menasche Holländer.

Zgłównnej Komisji Wyborczej

(—) Główna Komisja Wyborcza, prowadząca
wybory na XVIII Kongres Sjonistyczny w naszej
dzielnicy, komunikuje:

Celem omińnięcia różnych nieporozumień zapo-
dajemy ponownie pewne przepisy instrukcji wy-
borczej.

W najbliższą niedzielę, 9 lipca odbędą się wybo-
ry na terenie naszej dzielnicy. Lokalne Komisje
Wyborcze rozpoczynają urzędowanie o godz. 9-ej
rano w lokalu wyborczym, które trwa do godz.
9-tej wiecz. bez przerwy.

W miejscowościach w których liczba wybo-
rców nie przekracza 400, głosowanie rozpoczyna
się o godz. 10-tej rano i trwa do godz. 6-tej wiecz.
zaś w miejscowościach niżej 200 wyborców od 10-
tej rano do godz. 3-ciej po południu. (przepis § 15
instr. wyb.)

Wybory zatem trwają bez przerwy 12 godzin,
z wyjątkiem miejscowości podpadających pod
powyższy przepis oraz tych miejscowości w któ-
rych wybory odbywają się na zarządzenie Głó-
wnej Komisji Wyborczej przez dwa dni.

Uchwałą Głównej Komisji Wyborczej w miej-
scowościach na całym Śląsku odbywać się będą
wybory przez dwa dni tzn. w niedzielę i poniedziałek
tj. 9-go i 10-go lipca. W tych miejscowościach
czas trwania wyborów przez oba dni nie może
być w sumie mniejszy od czasu trwania normal-
nego, jakoby obowiązywał, gdyby głosowanie od-
bywało się przez jeden dzień. (Przykład: O ile
przepisowy czas trwania wyborów dla danej miej-
scowości przy jednodniowym głosowaniu wynosi
12-cie godzin, to w danej miejscowości, o ile wybory
odbywają się przez dwa dni musi suma czasu
wyborów w obydwu dniach wynosić także przy-
najmniej 12 godzin.

Wyborcy zamiejscowi mogą oddać swe głosy w
poszczególnych miejscowościach tylko w godzi-
nach przedpołudniowych tzn. najwyżej do godz.
1-szej w południe. Tyczy się to jednak tylko tych
wyborców, którzy są wciągnięci na listę miej-

scowości oddalonej przynajmniej o 50 km. od
miejścia, gdzie oddają głos.

Przepis par. 9-go odnosi się zatem tylko do tych
wyborców, którzy w dniu wyborów znajdują się
w miejscowości oddalonej przynajmniej o 50 km.
od miejscowości, w której figurują na liście wy-
borców, wobec czego szeklowiec np. z Wieliczki
przebywający w dniu wyborów w Krakowie nie
może korzystać w Krakowie z prawa wyborcze-
go za złożeniem szkła, gdyż odległość między
Wieliczką (miejsc. wykupienia szkła i figurowa-
nie w spisie wyborców) a Krakowem (miejscem
przebywania w dniu wyborów) jest mniejsza niż
50 km.

Głosowanie odbywa się tajnie za pomocą bia-
łych kartek składanych do rąk przewodniczącego
komisji, który ma prawo stwierdzenia i dentyfika-
cji głosującego, wedle przepisu par. 19-tego in-
strukcji wyborczej. Kartkę wyborczą kładzie prze-
wodniczący do urny wyborczej bez otwarcia jej
lub zagładania w nią.

Wykonujący prawo głosowania poza miejsc-
owością w której figurują na liście muszą przy
głosowaniu złożyć szkło a nadto wykazać tożsa-
mość osoby. Kartkę głosowania tych wyborców
nie należy wrzucać do urny wyborczej? lecz w
zamkniętej kopercie wraz pokwitowaniem szkło-
wem przesłać do Głównej Komisji Wyborczej.
Praktycznie przedstawia się to w ten sposób:
kartkę wyborczą którą oddaje zamiejscowy wy-
borca przewodniczącemu, kładzie ten ostatni do
specjalnej koperty i tę kopertę wraz szkłem zno-
wu do drugiej koperty, która zalepia: I tak po-
stępuje przewodniczący przy każdym głosowaniu
wyborcy zamiejscowego. Ponieważ utrudnia to
w pewnej mierze pracę komisji, uchwaliła Główna
Komisja Wyborcza, że szeklowcy zamiejscowi
mogą głosować tylko w godzinach rannych do 1-
szej po południu, kiedy liczba głosujących bywa
zwyczajnie mniejsza.

Zwraca się uwagę, że głosować można tylko za

pośrednictwem Komisji Wyborczych.

Lokalne Komisje Wyborcze winny bezwzględnie
podać do publicznej wiadomości gdzie mieści się
lokal wyborczy. O tem należy ogłosić w lokalach
wszystkich stowarzyszeń sjonistycznych i w loka-
lach w które lokal wyborczy się mieści.

W miejscowościach Śląska, gdzie wybory od-
bywają się przez 2 dni należy też w pierwszym
rzedzie sporządzić skrutynium.

Protokół z czynności wyborczych należy spo-
rządzić na formularzach przesłanych przez GK W.
i przesłać na adres: dr. Kalman Stein, Kraków,
ul. Florjańska 32 najpóźniej dzień po wyborach
a więc z całego terenu zachodniej Małopolski
dnia 10 bm. a ze Śląska dnia 11 bm. Protokół
później wysłane nie będą przez GK W. uznane.

W lokalu wyborczym i promieniu 20 metrów
nie wolno uprawiać żadnej agitacji wyborczej
członkom Lokalnych Komisji Wyborczych nie
wolno w żaden sposób wpływać na wyborców
co do sposobu głosowania.

GŁÓWNA KOMISJA WYBORCZA zapada po-
nownie, że we wszystkich sprawach związanych
z akcją wyborczą na terenie naszej dzielnicy na-
leży zwracać się na adres prezesa CKW. dr. Kal-
man Stein, Kraków, ul. Florjańska 32, II. p. te-
lefon 177-97.

Śląsk głosuje przez dwa dni

Na zarządzenie Główniej Komisji Wyborczej
dla zach. Małopolski i Śląska odbywać się będą
wybory na Śląsku przez dwa dni, w niedzielę i
poniedziałek 9-go i 10-go lipca br.

Wyborcy pragnący wykonać prawo głosowania
na Śląsku na zasadzie par. 9 instr. wyborczej (tzn.
poza miejscowością, w której figurują na liście)
mogą głosować tylko w pierwszym dniu tzn. w
niedzielę i tylko w godzinach rannych, najdalej
do 1-szej w południe

Główna Komisja Wyborcza.

Ważne dla szeklowców podgórskich

Jutro w sobotę o godz. 3-ej pop. w lokalu Stow.
„Hatchija“ Kalwaryjska 18, II. p

Wielkie Zebranie Szeklowców Podgórskich
z udziałem pp. dr. Leona Hechta i Izaka Sterna,
którzy referować będą n. t. „Z czem ogólni sjo-
niści idą na XVIII Kongres“.

Szeklowcy, jawcie się masowo!

UŚMIECHNIJ SIĘ!

MIEDZY SOBA

Szofer I.: — Mój wóz konsumuje 10 litrów ben-
zyny na 100 kilometrów.

Szofer II.: — A ty? (New Yorker).

11) Copyright by „Renaissance“
FRANCISZEK WERFEL

SZARE DOLE

(Autoryzowany przekład G. Nadlerowej)

(—) W ciemnościach pierwszego kurytarza,
tuż przed wejściem wisiał bardzo wielki krucy-
fiks; u stóp jego paliło się wieczne światło, a nad
nim unosił się niemniej wieczny wianek papiero-
wych róż. Podobny, lecz mniejszy krzyż zauważył
Hugo potem w mieszkaniu matki Erny, ponadto
oleodruk Madonny i świętego Antoniego. Pierw-
sze wrażenie, jakie chłopak tu odniósł, było zatem
religijne. Rodzice Hugona nie byli ludźmi wierzą-
cymi i rzadko prowadzili go na nabożeństwo. W
czasie ostatniej Wielkanocy zabrali go ze sobą do
Rzymu. Przeżył nawet w tunie św. Piotra mszę
odprawianą przez papieża. A jednak ta sklepiona,
uroczysta, mistycznie oszklona całość rozmaitych
kościół była mu obca, nie napawała go świę-
tą, głuchą trwogą, lecz stanożyła zbawienne us-
nienię się poza granice powszedniości i bezwzględ-
nia była identyczna z komfortowym światem domu
rodzicielskiego. W Rzymie, wraz z rodzicami stał
przed tysiącami świętości: ołtarzami, madonnami,
męczennikami. Ojciec jednak mówił lakonicznie i
sucho o tych Bogu poświęconych obrazach i prze-
dmiotach. Padaly niezwykle słowa, jak: „Manie-
ra“, „nakład kolorów“, „Skurzo“, „Quattrocento“.
Między ojcem i jemu równymi istniała cicha umo-
wa, mocą której należało te wszystkie relikwie
czcić nie dla ich świętości, lecz dla wartości,
przez znawców cenionej i podkreślanej. Wtajem-
niczeni wyrażali się o nich z pewną siebie ruty-

ną, a ta fachowość w sposób elegancki, lecz nie
mniej żartobliwy profanowała boską potęgę, któ-
rej wyrazem były te arcydzieła. Któż wie, może
papież, muskany powiewem obłoków i pawich
piór był w czasie tej siesty, zapowiedzianej
srebrnymi trąbami, koronowaną głową wtajemni-
czonych. Lecz gdzie był Bóg? Zapewne, mieszkał
we wszystkich kościołach i na wsi, w kapliczkach
przydrożnych, tam przedewszystkiem. Nigdzie jed-
nak nie był rzeczywistym i bardziej majestatycz-
nym, jak w ciemnościach tego kurytarza, oświe-
tlony czarodziejsko-mistycznym odbłaskiem lamp-
ki oliwnej. Bezwstydnie poufały, śmiesznie bliski
wszystkim mieszkańcom i przechodniom wisiał
on tutaj, a jednak rzucając długie cienie, akcento-
wał swą niedostępność. Tutaj w kurytarzu był
żywym, bardziej oddychającym, jak w każdym
kościół, ten na żółto pomalowany, ze słodczą
cierpiący męczennik, o którego wartości, jak o
dziele sztuki z pewnością nikt nie mówił. Jak czę-
sto, mimo zakazu dotykał Hugo w galerii ojcow-
skiej Chrystusa, tę wspaniałą, pomarszczoną pla-
stykę drzewną z XIV stulecia. Nie odczuwał trwo-
gi przed drogim Bogiem, kupionym przez ojca je-
go. Tego natomiast, Boga Erny nie odważyłby się
poruszyć. Nie on był własnością Erny, lecz ona
jego. Teraz zarzucał na nią drgającą siatkę swych
cieni. Hugo zdawał sobie sprawę z tego, jak Erna
się tu zmieniała, od niego oddalała, stawała się
częścią tej obojczy, wchodziła do domu.

Matka Erny otworzyła drzwi wąskiego, ciem-
nego przedpokoju Hugo potknął się o deskę do
prasowania, opartą o ścianę. Z kuchni zanosila
woń pieznaną pary wodnej, sztucznego tłuszczu,
przypalonego mleka. Weszli do środka. Matka
Erny była bardzo zawstydzona i szybko nakryła
garnki na małym ognisku, zanim gości swych

wprowadziła do pokoju. Erna rzekła:

„Oto jest Hugo“.

Matka powtórzyła: „A więc to jest pan Hugo?“
Rzuciła niezadowolone spojrzenie na swą czerw-
oną, kuchenną dłoń, zanim rękę chłopca ujęła. Ko-
bieta ta nie stała ani chwili bez ruchu. Wyglada-
ła tak, jak gdyby w swej klatce była w ustawicz-
nej przed czymś ucieczce. W niej samej tkwił prze-
śladowca. Była chudem stworzeniem, o cieni-
szy i potężnym brzuchu, uwydatniającym się
jeszcze bardziej skutkiem przepasanego fartucha.
Jeżeli kiedykolwiek chwilę spoczywała, na tej
wypukłości, umieszczała swe spracowane dłonie.
Gdy wchodziła, zażenowana zdjęła w pośpiechu
chustkę z głowy. Miała mało włosów, a poprzez
siwe kosmyki przeświecała różowa skóra. Jej
podłużna twarz, zdradzająca stępiłą już obojęt-
ność, wyrażała takie życzenie: „Proszę nie
zatrzymujcie mnie za długo! Cieszę się bardzo, że
tu jesteście i nic nie robicie. Lecz ja nie będę go-
towa, czeka mnie cała masa zajęć. I na Chrystu-
sa was błagam, nie opowiadajcie mi nic nowego.
Nowości są przykre i zatrzymują. A jak ja potem
podołam wszystkiemu?“

Erna jednak miała coś nowego do powiedzenia.
Skinieniem głowy wskazała na kuchnię. Zatraskana
matka stała się o jeszcze jeden odcień bardziej
ponurą. Tajemnice nie zwiastowały nic dobrego.
Niespokojnie leciała tu i tam, z niezadowolaniem
przesuwała drobnostki na komodzie, wreszcie z
zapalem poczęła wycierać krzesło, które podała
Hugonowi. Obecność tego wykintnie odzianego
chłopczyka, świadcząca o wspaniałym życiu, czy-
niła ją niepewną Kontrast między Hugonem, a jej
mieszkaniem. bndził w niej przykre uczucia. Naj-
lepszą nazwą byłby na to „społeczny wstyd“.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Judaica hitlerowskie

ŻYDZI I ... ARMENŹYCY.

(1) W Frankfurt nad Menem odbyła się przed kilku dniami „Rhein-Mainische Kulturkundgebung“, na której namiestnik Rzeszy Sprenger wygłosił wielką mowę, poruszającą wśród innych aktualnych problemów również i sprawę żydowską. M. in. wywodził w sposób wielce charakterystyczny, że Żydzi nie są bynajmniej pod względem duchowym więcej wartościowi od Niemców. Jest to bardzo ciekawa refleksja, bo dotychczas słyszeliśmy w Hitlerji ciągle o mniej wartościowości żydowskiej. Ale ta nowa „nuanca“ potrzebna jest hitlerowcom w tym celu, aby tembardziej uzasadnić ich politykę bojkotowo-eksterminacyjną w stosunku do ludności żydowskiej.

Równocześnie ukazał się artykuł o podobnym biegu myśli w monachijskiej „Nationalsozialistische Landpost“. W artykule tym powiada autor, że wyczyny hitlerowskie w stosunku do Żydów nie są niczem oryginalnym, bo już dawniej Turcy wyróżnili i wycieli Armeniżycków, którzy są jeszcze gorsi od Żydów, chociaż oba narody są tej samej rasy. Artykuł kończy się następującym zdaniem: „Wytepienie wpływu żydowsko-armenijskiego nie przyniesie i tutaj dla rozwoju kulturalnego Niemiec żadnych szkód, lecz tylko korzyści. Przesąd o wyższej wartości żydowskiej musi zniknąć i zniknie“.

DRUGIE WYDANIE 1-GO KWIETNIA.

W Dortmundzie odbyła się przed kilku dniami wielka antyżydowska akcja bojkotowa, przeprowadzona z całą wyrafinowaną systematycznością przez partję narodowo-socjalistyczną i jej bojówki. Pretekstem do tej akcji była rozpuszczona pogłoska, że firmy żydowskie w Dortmundzie prowadzą hecę przeciwko ruchowi narodowo-socjalistycznemu i zamierzają wypowiedzieć wszystkim zajętem u siebie urzędnikom i pracownikom należącym do partji hitlerowskiej. Oszczercza kłamliwość tych pogłosek leży oczywiście na dłoni. Mimo to we wtorek dnia 27 czerwca wczesnym rano zablokowały bojówki hitlerowskie S. A. i S. S. wejścia do żydowskich sklepów i domów towarowych, wywołując w całym mieście zrozumiałe poruszenie. Popołudniu wielu kupców żydowskich, wołało zamknąć swe sklepy.

CZASY ŚREDNIOWIECZA.

W Dessau odbyły się przed kilku dniami wielkie targi, na które zjeżdża wielu kupców z całej bliższej i dalszej okolicy. Stragany żydowskie zostały usunięte z dawnych stanowisk, a ci kupcy żydowscy, którzy uzyskali dostęp do targów otrzymali swe stragany zupełnie na uboczu. „Anhaltische Tageszeitung“ pisze z tej okazji, że „tłuste lata dla Żydów definitywnie się skończyły i Żydzi są teraz nur noch die Geduldeten“.

Ta gazeta pisze przynajmniej prawdę...

Emigracja z Niemiec wzmacnia się...

§ Berlin (ZAT). Z Essen donoszą, że w Zachodnich Niemczech są już obecnie miasta, w których niema ani jednego wschodnio-europejskiego Żyda.

Berliński Urząd Palestyński wydał komunikat, w którym donosi, iż przerwał przyjmowanie zgłoszeń w sprawie emigracji do Palestyny, — gdyż urząd jest już obecnie zarzucony tysiącami podań, które nie mogą być rozważane ze względu na ograniczoną liczbę uzyskanych certyfikatów emigracyjnych. Urząd komunikuje, iż przed jesienią nie będzie przyjmował żadnych nowych zgłoszeń.

Z oficjalnych danych szacunkowych departamentu emigracyjnego rządu pruskiego wynika, że obecna emigracja Żydów z Niemiec jest 5 razy większa od emigracji z przed 3 miesięcy.

Według innego oficjalnego doniesienia z dniem 1 lipca wprowadzona została na wszystkich punktach granicznych surowsza kontrola opuszczających Niemcy pasażerów. Regularnej straży granicznej dodane zostały do pomocy oddziały szturmowców.

Liberalny stosunek rządu czechosłowackiego do uchodźców żydowskich

(1) Nowy Jork. (ZAT). Bawiący obecnie w Stanach Zjednoczonych przewodniczący czechosłowackiego senatu dr. Franciszek Sokup udzielił wywiadu przedstawicielowi Żyd. Agencji Telegraficznej i w toku swych wywodów oświadczył m. in., że rząd Czechosłowacji rozważa wrota kraju dla uchodźcami żydowskimi z Niemiec, nie pozbawiając ich też możliwości pracy, aczkolwiek Czechosłowacja na milion bezrobotnych.

Prowadzimy obecnie, oświadcza dr. Sokup, zaciętą walkę z hitlerowską propagandą, jaką nazi usiłują rozsiewać wśród 3 i pół miliona zamieszkałych w naszym kraju Niemców. Lecz na szczęście Niemcy w naszym kraju w większości swej są przeciwnikami hitleryzmu i nie darzą wielkim posłuchem idących z Berlina teoryj. Narodowi socjaliści starają się dotrzeć do nich przy pomocy radja, lecz rząd zakazał nastawiania głośników w restauracjach i innych miejscach publicznych na propagandowe audycje z Niemiec.

Dr. Sokup objeżdża różne miasta amerykańskie, w których wygłasza cykl odczytów na temat hitlerowskiego niebezpieczeństwa.

Na tułaczce — we Francji

(1) Paryż (ZAT). Liczba napływających z Niemiec uchodźców żydowskich wzrasta ciągle, wobec czego główne zainteresowania żydowskich działaczy społecznych idą w kierunku znalezienia pracy dla uchodźców. Sytuacja uciekinierów pogarsza się z dnia na dzień, gdyż powoli znikają szczupłe oszczędności, jakie uchodźcy zabrali ze sobą z Niemiec.

Uchodźcy z zawodów wyzwolonych nie otrzymują prawa praktyki w swych specjalnościach. Pozostali uchodźcy natomiast nie otrzymują zatrudnienia ze względu na ogólne warunki pracy w kraju oraz z powodu braku znajomości języka.

W kołach żydowskich rozważany jest obecnie projekt założenia na południu Francji osady rolnej, któraby dała zatrudnienie uchodźcom żydowskim z Niemiec. Towarzystwo „Ort“, które zainicjowało ten projekt, usiłuje otrzymać poparcie innych żydowskich organizacji i instytucyj. W sprawie tej „Ort“ będzie współpracował z francuskim ministerjum rolnictwa.

Liczni młodzi uchodźcy czynią nadto starania o uzyskanie pracy na roli celem przysposobienia się do emigracji do Palestyny.

Hiszpanja nie daje wiz wjazdowych

§ Madryt (ZAT). Konserwatywne pisma hiszpańskie wszczęły w ostatnich dniach kampanję przeciwko rzekomym zezwoleniom, wydanym przez rząd hiszpański dla imigracji lekarzy żydowskich z Niemiec. Kilka pism zarzucało b. ministrowi oświaty, Fernando de los Rios, jakoby miał on być odpowiedzialny za wpuszczanie Żydów do Hiszpanji.

W związku z tem ministerstwo oświaty ogłosiło komunikat, w którym stwierdza, że dotychczas nie udzielono żadnych zezwoleń imigracyjnych lekarzom zagranicznym i że lekarskie dyplomy zagraniczne nie są uznawane przez władze. Komunikat podkreśla, że zezwoleń imigracyjnych nie wydawano ani za czasów de los Rios, ani później.

Żydowskie domy handlowe zadłużone na miliard marek

(1) Londyn. (ZAT). „Daily Telegraph“ donosi z Berlina, że jeden z największych domów handlowych w Niemczech, będący własnością pewnej rodziny żydowskiej, znalazł się w obliczu trud

ności finansowych i otrzymał kredyty od pozostającego pod kontrolą rządu banku. Związek drobnych kupców niemieckich złożył protest przeciwko pomocy udzielonej żydowskiemu domowi handlowemu.

„Frankfurter Ztg.“ informuje, że domy handlowe w Niemczech i pozostające w zależności od nich firmy mają zadłużenie bankowe, sięgające miljarde marek.

Aktorzy żydowscy z Niemiec w Hollywood

(1) Nowy Jork. (ZAT) Samuel Goldwyn, słynny przedsiębiorca filmowy, stojący na czele „Metro Goldwyn Meyer Corporation“ i „United Artists Corporation“, podjął wraz z szeregiem innych przedsiębiorstw filmowych inicjatywę w kierunku znalezienia zatrudnienia w Hollywood dla wygnanych z Niemiec żydowskich aktorów, dyrektorów i autorów scenariuszy filmowych.

Samuel Goldwyn oświadczył, iż naskutek odbytej przezeń konferencji z przedstawicielami amerykańskiego przemysłu filmowego, nabrał przekonania, że aktorzy żydowscy z Niemiec będą w Hollywood przyjęci z otwartymi ramionami.

Bojkot Niemiec

(1) Nowy Jork. (ZAT) W Atlantic City odbył się doroczny zjazd „Brith Shalom“, na którym uchwalono m. in. rezolucję w sprawie bezwzględnej gospodarczego i kulturalnego bojkotu Niemiec.

(1) Tripolis. (ZAT) W Trypolitanji odbyły się w tych dniach liczne wiece protestacyjne przeciwko prześladowaniom Żydów w Niemczech. W wiecach brali udział przedstawiciele wszystkich organizacji i instytucyj żydowskich. Bojkot towarów niemieckich w Trypolitanji zatacza coraz szersze kręgi.

Pomoc uczonych londyńskich

(1) Londyn. (ZAT) Profesorzy i lektorzy londyńskiej wyższej szkoły nauk gospodarczych postanowili wypłacić część swych miesięcznych pobrań na fundusz pomocy wygnanym z Niemiec uczonym-Żydom. Zebrane pieniądze będą przekazane powstałej w ubiegłym miesiącu w Londynie radzie akademików dla pomocy uchodźcom z Niemiec.

Jeszcze jeden uczony żydowski usunięty

§ Berlin (ZAT). Z zarządzenia pruskiego ministra oświaty, Dra Rusta, usunięty został z dyrekcji galerji obrazów muzeum im. cesarza Fryderyka międzynarodowej sławy uczony i wybitny znawca sztuki staroniemieckiej i holenderskiej, radca Dr. Max J. Friedlaender. Niektóre dzieła Dra Friedlaendera należą do najlepszych w dziejopisarstwie malarstwa.

Krucjata przeciw lekarzom-Żydom

(1) Berlin. (ZAT) „Frankfurter Zeitung“ donosi, że ministerjum pracy Rzeszy wydało rozporządzenie, na mocy którego władze mają prawo uchylać świadectwa lekarskie ubezpieczonych, sporządzane przez nie-aryjskich lekarzy. Zaiste resowane osoby winny zatem dbać, aby odpowiednie badania były przeprowadzane przez lekarzy pochodzenia aryjskiego.

(1) Berlin. (ZAT) Konferencja lekarzy prywatnych Kas Chorych uchwaliła wykluczyć z prywatnej praktyki ubezpieczeniowej wszystkich lekarzy-Żydów.

Czy złożył Pan już deklarację na Komitet Pomocy Uchodźcom Żydowskim z Niemiec?

Adres: Kraków, ul. Skawińska 2 (gmach kahału). Nr. telef. 109-13. Konto P. K. O. Kraków, Nr. 414.235

Prezes „Zentral-Vereinu“ utracił prawo praktyki adwokackiej

(.) Berlin. (ZAT) Ministerjum sprawiedliwości Prus ogłosiło nową kolejną listę adwokatów Żydów, którzy ostatecznie utracili prawo praktyki adwokackiej. Lista obejmuje 61 nazwisk wśród nich prezes „Zentral-Vereinu“ radca sprawiedliwości dr. Julius Brodnitz.

Bronił Żyda — musi więc być bojkotowany

(.) Berlin. (ZAT) Z Tylży (Prusy Wschodnie) donoszą: Na ostatnim posiedzeniu rady miejskiej zgłoszono nagły wniosek niepowierzenia żadnym zleceni niemiecko-narodowemu adwokatowi dr. Jacoby'emu za to, że okazał swą przyjaźń dla Żydów przez wyrażenie ubolewania z powodu pozbawienia praw adwokackich pewnego prawnika-Żyda.

Kupcy żydowscy zwabieni do Niemiec i osadzeni w więzieniu

§ Londyn (ZAT). „Manchester Guardian“ donosi, że w kołach londyńskiego przemysłu futrzanego panuje duże zaniepokojenie o los grupy żydowskich kupców tego przemysłu z Niemiec, którzy bawili czasowo w Londynie, Warszawie i Paryżu i ostatnio wrócili do Lipska.

Bawiąc zagranicą, kupcy żydowscy otrzymali od centrali berlińskiej narodowych socjalistów listy, w których przybiecano im zupełną swobodę na wypadek ich powrotu do Niemiec, celem przyczynienia się do restytucji zagrożonego bankructwem niemieckiego handlu futrzanego. Zwabieni fałszywymi obietnicami, liczni kupcy powrócili do Lipska z Warszawy i Paryża. Również z Londynu wyjechało z powrotem do Lipska 5 czy 6 kupców żydowskich.

Obecnie odnośnie koła berlińskie zostały zaalarmowane wiadomością, że kupcy żydowscy, którzy powrócili do Lipska, zostali aresztowani i skazani na długoterminowe więzienie. Wyłożono im oskarżenie, że poza granicami Niemiec organizowali przedsiębiorstwa przemysłowe, które są obciążone na szkodzenie gospodarczym interesom Niemiec.

Adwokat żydowski z Monachjum zastrzelony w obozie koncentracyjnym

§ Innsbruck (ZAT). W obozie koncentracyjnym w Dachau został przez narodowych socjalistów zastrzelony adwokat żydowski z Monachjum, Dr. Spiegel.

Podobizna Dra Spiegla znana jest prawie na

„Powinniśmy wybrać między barbarzyństwem a kulturą“

Organ Watykanu ostro krytykuje regime hitlerowski

Rzym (ZAT) „Osservatore Romano“, urzędowy organ Watykanu ogłosił w ciągu ostatniego tygodnia dwa artykuły, zawierające ostrą krytykę reżimu narodowych socjalistów w Niemczech.

Artykuły te są tem znamienniejsze, gdyż ukazanie się w „Osservatore Romano“ zbiega się z pobytem wicekanclerza Niemiec von Papena w Rzymie, gdzie prowadzi rokowania z kardynałem Pacelli w sprawie zawarcia konkordatu między Watykanem a rządem Rzeszy.

W pierwszym artykule, „Osservatore Romano“ omawia sprawę aresztowań wśród duchownych katolickich i przywódców stronnictwa centrowego w Niemczech, w drugim — zasady rasowe obecnego reżimu niemieckiego.

Pismo potępia te zasady jako materialistyczne i doktrynerskie, które graniczą z balwochwaltwem. Nacjonalizm rasowy nazich, pisze „Osservatore Romano“, jest sprzeczny z dziejami, nauką, polityką i religią. Pod względem naukowym i politycznym rasizm jest niczem innym jak właśnie zapoczątkowaniem nietolerancji i anarchji. Lecz przede wszystkim potępiać należy walkę z innymi rasami z punktu widzenia chrześcijańskiego i wogóle religijnego.

W XX p., kończy swe wywody „Osservatore Romano“ powinniśmy ponownie wybierać między nienawiścią rasową a chrześcijańską miłością, między barbarzyństwem a kulturą.

„Dzień Żydostwa“ w Chicago

(!) W ramach „Stulecia Postępu“ — A. Century of Progress — Wystawy Światowej w Chicago odbył się tamże w poniedziałek 3 bm. na cbrzymią skalę zakrojony „Dzień Żydostwa“, połączony z wielkim manifestacyjnym pochodem, w którym wzięło udział 3.500 osób oraz chór w ilości 2.000 wywiezionych głosów.

Na tzw. Soldier's Field (Pole Żołnierskie) urządzono kolosalną scenę, na której rozwinął się pochód pod hasłem „The Romance of a People“ (Historja jednego narodu). Zainscenizowano szereg scen z historii żydowskiej, poczynawszy od czasów pierwotnych, pokazując jak z zaczątków walki przeciw pogaństwu rozwinął się specyficzny bieg dziejów żydowskich. Ten pochód — pierwsze tego rodzaju widowisko w Ameryce, w tak kolosalnych

rozmiarach urządzone pod gołym niebem — stanowiło zakończenie i punkt szczytowy programu „Dnia Żydostwa“.

W ciągu całego dnia 3 bm. odbywały się na Wystawie Światowej w Chicago rozmaite na wielką skalę urządzone imprezy żydowskie. W szczególności miały miejsce igrzyska sportowe, zloty młodzieży itp.

W tym samym czasie, od 1 do 4 bm., odbyła się w Chicago — jak już o tem donosiliśmy — tegoroczna konferencja amerykańskich sjonistów, uświetniona obenością, dra Weizmanna. Z okazji konferencji sjonistycznej oraz „Dnia Żydostwa“ bawiło w Chicago około 50.000 samych gości sjonistycznych.

1 Dość walk frakcyjnych osłabiających Organizację Sjońską! Należy zjednoczyć wszystkie warstwy Narodu Żydowskiego dla pracy odbudowawczej. — Oto hasło z jakim idą na kongres Ogólni Sjońści. 630 Głosujcie na listę Nr. 1

całym świecie z reprodukcji, która w pierwszych tygodniach hitlerowskiego reżimu obiegła całą prasę światową. Na zdjęciu tem widziano Dra Spiegla, tysego i w rogowych binoklach prowadzonego pod eskortą czterech uzbrojonych nazich przez ulice Monachjum, bosego, w odciecznych do kolan spodniach, z obwiązaniem u szyi plakatem z napisem: „Nigdy już więcej nie będę się skarżył przed policją na nazich“.

Według urzędowej wersji, Dr. Spiegel miał być zastrzelony w chwili, gdy usiłował zbiec z obozu koncentracyjnego. Stereotypowa ta wymówka jest szczególnie fałszywa w odniesieniu do internowanych w Dachau, gdyż wiadomem jest, że obóz koncentracyjny w Dachau otoczony jest gęstą siecią drutów o wysokim napięciu elektrycznym, przez którą jest niemożliwe się przedostać.

Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO.

GOŚCINA LWOWSKICH TEATRÓW MIEJSKICH

Jim i Jill

Komedja muzyczna w 6 obrazach C. Grey'a i G. Newmana. Przekład: Marjan Hemar. Muzyka: Kvian Ellis i Richard Myer. Reżyser: W. Radulski. Dekoracje i kostjomy: Otto Rex.

(!) Dawniej mówiło się na to poprostu: operetka. Ale operetka w jej dawnej postaci przeżyła się i zamarła, zdawało się, na wieki. Otóż nie, wskrzesił ją do życia teatr jako — komedję muzyczną. Niby to z jakąś pretensją „literacką“, niby to bez widowni roześmiane, rozśpiewane, roztańczone „humor, beztraska, piosenki“, jak głosi komunikat teatralny. Chwila wytchnienia w tych ciężkich czasach.

Na tem właściwie możnaby poprzestać i postawić kropkę. Co jednak w tem kolorowym widowisku na serjo zastanawia, to kwestja nowych

zadań wynikłych dla aktora wskutek wciągnięcia tego nowego genre'u teatralnego do zakresu normalnej pracy scenicznej. Dawniej szanujący się aktor za nie na świecie nie odśpiewałby kupletu przy akompaniamencie „muzyczki“, bo to traciłoby wżgardzoną operetkę. Teraz, skoro operetka zaawansowała na „komedję muzyczną“, musi z konieczności wczorajszy wytworny gentleman z komedji Shawa wygłupiać się fikaniem nóg, a salonowa amantka z „Lekarza bezdomnego“, musi chęć nie chęć pokazywać gołe łydki. Czyż można nawet od bardzo utalentowanej artystki żądać takiej rozpiętości — talentu?...

Teatry stołeczne radzą sobie w takich razach współpracą z teatrem rewjowym. Jima grał w Warszawie świetny (Słonimski pisał: „genjalny“) „gwiazdor“ rewjowy Bodo, partnerką zaś jego była Modzelewska, artystka o niesłychanie rozległej skali możliwości artystycznych, której i rewja zresztą nie jest obca. Tam był prawdziwy koncert gry. Sympatyczny zespół lwowski takich atutów niema. Ale to właśnie ma swój szczególny — a

rok. Artyści lwowscy śpiewają, tańczą, fikają nogami i wygłupiają się — po dyletancku, i to właśnie nie jest pozbawione wdzięku. „Fachowość“ i rutyna raziłaby tu niewątpliwie.

P. Krzemieński, ociężały nieco i przycięzki, (w przeciwieństwie do lotnego Boda) był jako Jim — Kopciuszek z bajki w wydaniu męskim — poprostu rozkoszny. Sekundowała mu dzielnie uroczą pani Bonacka jako Jill, z gracją tłukąca wazony historycznej „chlebowawczyń“, której kapitalny typ dała p. Jakubińska. P. Machalski był wytwornym safandulą, p. Karbowski pysznym businessmanem, a p. Żurowski zbierał zasłużone oklaski jako pefen humoru policjant. Reżta zespołu najzupełniej poprawna.

Dekoracja p. Rexa (Axera) bardzo pomysłowa i dowcipna, stanowiły piękne tło dla tej roześmianej burleski amerykańskiej. Szkoda, że reżyser p. Radulski nie przystosował do nich bardziej całej gry zespołu i nie nadał widowisku całemu zdecydowanie groteskowego zacięcia.

Zastępca (L).

Wyleżdżasz na niedzielę **ZABIERZ SZEKEŁ** a będziesz mógł głosować

Dr. Weizmann o możliwości kolonizacji żydowskiej w Transjordanii

Chicago (ŻAT) Z okazji dorocznego zjazdu amerykańskiej federacji sjonistycznej wydane zostało ksu czci dra Chaima Weizmanna przyjęcie, w którym brało udział 1500 osób. Przemówienia powitalne wygłosili pp. Louis Lipsky i Morris Rottenberg. Na przyjęciu zebrano 125.000 dolarów na rzecz kampanji palestyńskiej w Stanach Zjednoczonych.

Dr. Weizmann wygłosił przemówienie, w którym ostrzegł przed niebezpieczeństwem, zawartem w niezachowaniu odpowiedniej równowagi między kolonizacją miejską a wiejską w Palestynie. Mówca oświadczył, iż jest niemożliwym rozważanie kwestji osadnictwa żydowskiego w Transjordanii, nim nie została całkowicie przez Żydów skolonizowana Dolina Jordńska. Dopiero po zawarciu osadnictwa żydowskiego w Dolinie Jordńskiej zajdzie możliwość dyskusji na temat kolonizacji żydowskiej na wschód od Jordanu.

W Chicago dr. Weizmann został przyjęty przez prezydenta wystawy chicagowskiej p. Rufusa Dawesa. Dr. Weizmann był honorowym gościem „Żydowskiego Dnia” na wystawie, zorganizowanego pod auspicjami federacji sjonistów.

Z okazji Żydowskiego Dnia odbyło się gigantyczne widowisko p. n. „Romans jednego narodu” z udziałem przeszło 3500 aktorów.

Żydowski Dzień ściągnął do Chicago około 150.000 Żydów ze wszystkich stron Stanów Zjednoczonych.

Sjoniści amerykańscy — pod adresem rządu palestyńskiego

(:) Na Zjeździe amerykańskiej federacji sjonistycznej, p. Morris Rottenberg — składając sprawozdanie z działalności Agencji Żydowskiej — wskazał na konieczność wysunięcia pod adresem rządu palestyńskiego żądania podwyższenia

kontyngensów certyfikatów chaluucowych. Przy tej sposobności p. Rottenberg odczytał pismo Nahuma Sokolowa wystosowane do Wysokiego Komisarza Palestyny, generała sir Artura Wauchope'a, w którym to piśmie prezydent Sokolów uzasadnił konieczność wyższych kontyngentów certyfikatowych.

W dalszym ciągu swych wywodów mówca wskazał, że zdolności absorpcyjne Palestyny znacznie się rozszerzyły dzięki dobrobytowi kraju. P. Rottenberg zaznaczył, że w roku bież. w Palestynie osiedliło się 1662 Żydów amerykańskich, którzy wwieźli do kraju kapitał przekraczający 3 miliony dolarów.

Podkreślając korzystny stosunek sir Artura Wauchope'a w dziedzinie współpracy z Agencją Żydowską p. Rottenberg wyraził ubolewanie, że tyle jeszcze pozostało do zdziałania w kierunku spełnienia zobowiązań władzy mandatowej, wpływających z ducha i litery mandatu palestyńskiego. W końcu mówca poddał krytyce projekty rządu palestyńskiego w sprawie wprowadzenia systemu podatku dochodowego oraz utworzenia Rady Prawodawczej w Palestynie.

Miliony, a nie miljardy!

W zamieszczonym przez nas wczoraj telegramie ŻAT-nej o uchwałach federacji sjonistów amerykańskich, powziętych na zjeździe w Chicago, dokonał djablik drukarski niemałej przesady, zamieniając miliony na miliardy... Zjazd uchwalił zebrać w ciągu czterech lat fundusz w wysokości ośmiu milionów dolarów na rzecz kolonizacji w Palestynie, oraz zaaprobował projekt dra Weizmanna w sprawie zebrania w okresie najbliższych pięciu lat funduszu w wysokości pięciu milionów funtów szterlingów na akcję skolonizowania w Palestynie 250.000 Żydów.

Paszporthy zagraniczne

dla osób cierpiących na bóle i zawroty głowy, brak apetytu, senność, po jedzeniu, zmęczenie, niezdolność do pracy, rozdrażnienie ogólne i t. p. są zupełnie zbędne, gdyż tacy chorzy mogą łatwo i szybko pozbyć się wszystkich tych dolegliwości w domu, stosując Kaskarynę Leprince w ilości 1 lub 2 pigułek wieczorem podczas jedzenia. Sprzedaż w aptekach. Ceny zmniejszone. Flakon (50 pigułek) 4 zł. Torebka (5 pigułek) 40 groszy. 3084kr

Wódz ukraińskich zamachowców traci wpływy w Berlinie

Z Berlina donoszą: Miał się tu odbyć odczyt, zorganizowany przez głównego organizatora ukraińskiej akcji terrorystycznej w Małopolsce Wschodniej Konowalca. W ostatniej chwili odczyt odwołano. Okazuje się, że stało się to pod wpływem rosyjskich emigrantów w Berlinie, którzy utworzyli niedawno oddział rosyjskiej narodowo-socjalistycznej partji, pozostającej w bardzo bliskim kontakcie z Hitlerem. Rosyjscy emigranci nie dopuścili do odczytu, zorganizowanego przez ukr. nacjonalistów i wystąpili ostro przeciw Konowalcowi.

Miedzy Konowalcem a pułk. Ostranycią rozegrała się ostatnio kampanja, w której zwyciężył plk. Ostranycia b. oficer carski i oficer do zlecenia hetmana Skoropadskiego. Dotychczasowe wpływy Konowalca zostały osłabione na rzecz nowej grupy rosyjskich emigrantów, którzy reprezentują u Hitlera kierunek absolutnej niepodległości Rosji i nie uznają akcji ukraińskiej. Plk. Ostranycia reprezentuje odcięcie ukraiński w porozumieniu z rosyjską emigracją bez głoszenia hasła niepodległości Ukrainy. W tych warunkach szanse Konowalca zostały osłabione, a sam Konowalec jest źle widziany wśród wpływowych kół niemieckich.

Aresztowanie szantażysty

Jerozolima (ŻAT) Syryjski Arab, który przed pewnym czasem przeszedł na judaizm i przyjął nazwisko Abraham Saul (dawniej Sued Sabri) został w końcu ubiegłego tygodnia aresztowany pod zarzutem usiłowania wymuszenia pieniędzy na przywódcach żydowskich. Rozeszły się pogłoski, jakoby osadzenie Saula w areszcie miało pozostawać w związku z zabójstwem dra Arlsorowa. Pogłoski te okazały się bezpodstawnymi.

—OOO—

(:) NOWY ŻYDOWSKI CZŁONEK WĘGERSKIEJ IZBY WYŻSZEJ. Czynny działacz żydowski, przemysłowiec Leo Buday-Goldberg został mianowany przez regenta Horthy'ego członkiem węgierskiej Izby Wyższej.

(:) ŻYDOWSKIE IGRZYSKA SPORTOWE W HADZE. W Hadze odbyły się w tych dniach igrzyska sportowe z udziałem żydowskich sportowców z Holandji oraz drużyn z Londynu Lipska i Kolonii. Wśród sportowców znaleźli się również uchodźcy żydowscy z Niemiec, przebywający w Holandji.

nienie tego wielkiego i świętego obowiązku.

Apelujemy przeto do W Pana, by W Pan był łaskaw przyjąć naszych delegatów, którzy się w najbliższych dniach do Niego zgłoszą i zadeklarować raczyli odpowiednią kwotę miesięczną na rzecz naszego Komitetu.

Wszelkie datki prosimy przekazywać na nasze konto P. K. O. Nr. 414.235, albo skutecznie do rąk inkasentów, zaopatrzonych w legitymację wraz z fotografią.

Posel Dr. Ozjasz Thon mp.

Prezydent Dr. Rafal Landau mp.

Za Prezydum: Prezes Bachner Jakób mp. Redaktor Dr. Berkelhammer Wilhelm mp. Dr. Feldblum Szymon mp. Radca Neuman Maksymilian mp. Dr. Leuchter Izidor mp. Dyr. Górowski Artur mp. Radca Pfeffer Rafal mp.

Bez dachu nad głową, bez pracy, bez zarobku...

(—) Żydowski Komitet Pomocy Uchodźcom z Niemiec w Krakowie, (ul. Skawińska 2,) rozesłał do obywatelstwa żydowskiego następującą odezwę:

Do obywateli żydowskich!

Wielmożny i Wielce Łaskawy Panie!

Ponownie pozwalamy sobie zwrócić się do W Pana z usilną i gorącą prośbą o złożenie odpowiedniego datku, względnie o łaskawe zadeklarowanie odpowiedniej miesięcznej kwoty, na rzecz prowadzonego przez nas Komitetu Pomocy dla uchodźców niemieckich z Niemiec.

Jak W Panu zapewne wiadomo, przejeżdża przez Kraków stale duża ilość uchodźców żydowskich z Niemiec, z których wielka część pozbawiona jest jakichkolwiek środków materialnych. Niektórzy z tych nieszczęśliwych ludzi mają na kosztą podróży, ażeby mogli z Krakowa wyjechać. Inni natomiast uchodźcy żydowscy muszą pozostać w Krakowie, nie mając poprostu dokąd się udać. Tych naszych wygnanych z Niemiec braci musi nasz Komitet w Krakowie utrzymywać, starając się o ile możliwości o mieszkanie dla nich i o ich najskromniejsze bodaj wyżywienie. Takich ludzi mamy w tej chwili w Krakowie przeszło 300. A nowi uchodźcy ciągle przybywają, częściowo udając się przy naszej pomocy w dalszą podróż, a częściowo pozostając, znajdując się na naszym utrzymaniu w Krakowie dalej.

W Panu zrozumie tedy, że nasze zobowiązania finansowe są stosunkowo dosyć duże i że absolutnie nie jesteśmy w stanie podjąć im bez wydatnej i ofiarnej pomocy ze strony całego obywatelstwa żydowskiego.

Nie chodzi tutaj o rzecz drobną. Odwieczna tra-

gedja żydowska w rozprószeniu wyrzuciła w XX. stuleciu przed naszymi oczyma, na bruk, na nędzną tułaczkę wielkie ilości do wczoraj jeszcze wcale dostatanio sytuowanych obywateli, całe rodziny od dziesiątek nieraz lat osiadłe w Niemczech — tylko dlatego, że to są Żydzi. Niczem innym ci głęboko nieszczęśliwi, bo bezdomni ludzie nie zgrzeszyli.

I oto teraz są oni wśród nas — bez oparcia, bez dachu nad głową, bez pracy, bez zarobku.

Nie wchodząc w tej chwili w kwestję co do konstruktywnych możliwości pomocy dla tych naszych z Niemiec wygnanych a obecnie wśród nas przebywających braci, jedno jest jasno ponad wszelką wątpliwość: przedewszystkiem potrzebną jest dla nich pomoc doraźna, i tej doraźnej pomocy musimy my, obywatele żydowscy, im udzielić. Jest to święty a zarazem prymitywny obowiązek, wynikający zarówno z poczucia ludzkości jak i z poczucia solidarności żydowskiej. Czyż oni przed wojną nie pomagali wygnanym Żydom rosyjskim? Dzisiaj oni są w tej tragicznej sytuacji — a my, Żydzi polscy, jesteśmy w tej sytuacji, w której oni byli wówczas.

Podpisany Komitet wziął na siebie zadanie zorganizowania pomocy dla tych naszych braci ale zadanie to potrafi spełnić tylko wówczas, jeśli wszyscy obywatele żydowscy umożliwią mu speł-

nym P. T. prenumeratorem, którzy nie wyrównają bezzwłocznie zaległości, wstrzymamy z dniem 12-go b. m. wysyłkę naszego pisma.

WIADOMOŚCI Z KRAJU.

Stefan Jaracz o swej przyjaźni z Karolem Radkiem

(;) Do Warszawy przybył z rewizytą do red. Miedzińskiego z Moskwy, Karol Radek, który jak wiadomo, pochodzi z Małopolski z Tarnowa. Na dworcu przywitał Radka m. in. znakomity artysta Stefan Jaracz, jego kolega od lat najmłodszych z gimnazjum tarnowskiego oraz potem ze studjów uniwersyteckich w Krakowie. Radek-Sobelson i Stefan Jaracz jako młodzi studenci zajmowali wspólnie pokój w Krakowie przy ul. Smoleńsk w t. zw. domu egipskim.

— Bieda była straszna — opowiada Jaracz. — Ja zarabiałem jako korektor „Naprzodu“ 40 koron, a Radek jako dziennikarz tejże samej redakcji 50 koron. Za sam pokój, ciemny, wilgotny, prawie zupełnie nieumeblowany płacił 20 koron, to też od połowy miesiąca nie było przezwężnie na obiad. Okno w naszym parterowym pokoju było stale otwarte dnem i nocą. Kradzieży nie obawialiśmy się, bo nie było czego ukraść, a natomiast wracając w nocy wchodził do mieszkania przez okno, oszczędzając w ten sposób „szpery“ dla stróża. Bywały takie dnie, że pożyczalem od 20-tu znajomych po cencie, aby uzbie-

rać 20 centów na obiad w Domu Akademickim. Niedawno będąc w Krakowie, otrzymałem wezwanie od Bratniej Pomocy akademickiej, abym zapłacił zaległe w czasie uniwersyteckim długi. Wyciągnięto wtedy księgę pożyczek z przed lat 30-tu i sprawdziłem pozycje. Były to pożyczki bardzo drobne, albowiem po obliczeniu procentu za tyle lat wypadło mi zapłacić 112 zł.

Na jednej kartce figuruję ja, na drugiej zaś Karol Sobelson, albowiem zawsze podawaliśmy się razem o pożyczkę. Członkowie zarządu Bratniej Pomocy zdziwili się wielce, kiedy ich poinformowałem, że ten Karol Sobelson, który figuruje w księgach jako dłużnik, jest identyczny z Karolem Radkiem, obecnie dygnitarzem sowieckim.

Nierzadko zdarzało się, że jeden z nas pożyczł drugiemu butów do wyjścia na miasto, albo też dla wspólnych potrzeb zastawiało się palto. Karol Sobelson-Radek odgrywał już wówczas w czasie studjów uniwersyteckich wybitną rolę w życiu politycznym lewicowej młodzieży akademickiej.

Zgon wybitnego prawnika w Warszawie

(;) W Warszawie zmarł nagle w 61 roku życia jeden z najwybitniejszych przedstawicieli palestry warszawskiej, adwokat Maurycy Endelman. Zmarły od dłuższego czasu był członkiem władz korporacyjnych, a w roku ubiegłym powołany został dekretem Ministerstwa Sprawiedliwości na członka Naczelnej Rady Adwokackiej, gdzie zasiadał w zarządzie. Był prezesem Związku Adwokatów i szeregu innych stowarzyszeń, oraz członkiem Rady Agencji Żydowskiej.

Obroncy w sprawie włościan małopolskich

Z inicjatywy Naczelnego Komitetu Wykonawczego Stronnictwa Ludowego powołany został do życia Komitet Obronców dla spraw sądowych o wypadki w Małopolsce. Do Komitetu weszli adwokaci: Leon Berenson, Czernicki, Drabich, Z. Grałowski, Wł. Kiernik, Krysa, W. Łypacewicz, Małkowski, Z. Nagórski, W. Szumański, Ujazdowski, St. Urbanowicz; ponadto z Krakowa i Tarnowa adwokaci Cmielarz, Warenhaupt i Wusztowski.

Pierwszy „Obóz pracy“

(;) W Łomży został zorganizowany pod kierownictwem władz wojskowych pierwszy obóz pracy, do którego robotnicy są werbowani na następujących warunkach: otrzymują mianowicie jedzenie z kotła (racje żołnierskie), gotówkę 15 zł miesięcznie i stare wojskowe drelichy. Robotnicy, którzy zgłaszają się do obozu, są skoszaroni, poddają się dyscyplinie wojskowej i są zobowiązani do 8-godzinnej pracy przy budowie wojskowego stadionu. Pozostały czas po pracy spędzają robotnicy pod kierunkiem instruktorów wojskowych na ćwiczeniach żołnierskich. Do tej pory do obozu zgłosiło się już kilkuset bezrobotnych.

Na czele obozu stoją oficerowie i podoficerowie, którzy kierują robotami i ćwiczeniami. Łomżyński obóz pracy jest pierwszą próbą zrealizowania armii pracy.

Powódź na Pokuciu

(;) Wskutek niezwykle silnych opadów deszczowych, połączonych miejscami z oberwaniem chmury, rozszalała na całym Pokuciu katastrofa powodzi, która objęła wszystkie powiaty południowo-wschodnie, zwłaszcza zaś kołomyjski, gdzie żywioł wyrządził ogromne szkody. Wobec groźnego niebezpieczeństwa ludność szeregu wsi została ewakuowana.

Zwrot w sprawie skazanego za zabójstwo maj. Stawińskiego

(;) W połowie bieżącego miesiąca miała być rozprawiona przez Najwyższy Sąd Wojskowy sprawa majora Stawińskiego, skazanego za zabójstwo ziemianina Jankowskiego w kawiarni Ziemiankiej nad wałami wzięcia. Od wyroku tego odwołały się obie strony, przyczem prokurator żądał podwyższenia kary, a obrona — uniewinnienia oskarżonego. W sprawie tej zaszedł nieoczekiwany zwrot. Mjr. Stawiński zaczął mianowicie zdradzać w więzieniu objawy choroby umysłowej. Początkowo przypuszczano, że jest to symulacja, ale w czasie bliższego badania okazały się to

przypuszczenia niezgodne z prawdą. Wobec tego poddano mjr. Stawińskiego dokładnej obserwacji w szpitalu Ujazdowskim, w wyniku której uznano mjr. Stawińskiego za nienormalnego. Będzie to miało zasadnicze znaczenie dla dalszego przebiegu sprawy Proces o zabójstwo ziemianina Jan Kowskiego zostanie prawdopodobnie umorzony, a mjr. Stawiński będzie osadzony w zakładzie dla umysłowo chorych.

Oszust emigracyjny

(;) W Łodzi aresztowano niejakiego Pinkusa Platmana, zamieszkałego w Warszawie przy ul. Krochmalnej 9. Platman był poszukiwany przez policję warszawską za cały szereg oszustw, które polegały na tem, że wydłubał większe sumy za „wyrobienie“ paszportów do Palestyny. W ten sposób Platman wydłubał 60 tysięcy złotych, poczem zbiegł z Warszawy.

Tragiczny zgon adwokata łódzkiego

(;) W Łodzi zmarł wskutek odniesionych ran postrzałowych adw. Józef Gralewski. Uległ on tragicznemu wypadkowi przy manipulowaniu bronią.

Dwie tragedje małżeńskie

(;) Terenem krwawej tragedji małżeńskiej stał się dom oficerski przy ul. Lipowej w Kaliszu. W domu tym mieszkał od kilku lat z żoną kpt. Kapciuch. Pożycie małżeńskie nie było szczęśliwe, wybuchały pomiędzy nimi częste sprzeczki na tle osobistym. Tragicznej nocy przybył do mieszkania kpt. Kapciuch w stanie mocno podenerwowanym i zaczął rozmawiać z żoną. Rozmowa przeszła niebawem w kłótnię. Zdenerwowany kapitan wyjął nagle rewolwer i strzelił trzy razy do żony, która padła na ziemię.

Huk strzałów zaalarmował sąsiadów, którzy po spieszyli na miejsce zbrodni. Poczęto ratować postrzeloną, lecz okazało się, iż była ona już martwa. Przybyła żandarmerja wojskowa rozpoczęła śledztwo, aresztując kpt. Kapciucha.

Z Częstochowy donoszą: Edward Bojowski, posterunkowy policji w Słupiu, w czasie sprzeczki z żoną swą Ludwiką, zamieszkałą w Częstochowie, śmiertelnie zranił ją dwoma strzałami z rewolweru, poczem wystrzelał w skroń odebrał sobie życie.

Straszny wypadek na jeziorze

(;) Tragiczny wypadek wydarzył się na jeziorze Jelonek w Gnieźnie wskutek zderzenia się dwóch kajaków. Jan Peterski wyjechał własnym kajakiem na jezioro i zabrał na brzegu stojącą, bliżej nieznana kobietę. W tym czasie podpłynął z drugiej strony również na kajaku Zygmunt Bäckert. Oba kajaki zderzyły się, a Peterski i jego towarzyszką wpadli do wody. Bäckert zauważył, że Peterski oraz jego towarzyszką nie umieją pływać, podpłynął więc z pomocą kobietę, która chwyciła go za obie ręce, wskutek czego oboje znaleźli śmierć w jeziorze. Peterskiego wyratował przybyły na skutek głośniego nawoływania o pomoc dozorca wypożyczalni łodzi. Związki nie- szczęśliwej pary wydłubiono dopiero nazajutrz.

**PIĘKNE I ELEGANCKIE
KOSTJUMY KĄPIELOWE**
w cenie Zł 5.90
tylko w firmie
E. MOROWITZ
KRAKÓW, SZEWSKA 11 róg Jagiellońskiej
Specjalność — doborowe gatunki na miarę.

Katastrofalna eksplozja rakiety

(;) W Budziszynie na tzw. błoniach strzeleckich urządziło towarzystwo strzeleckie ognie sztuczne, zakończone wypadkiem tragicznym. Kiedy o godzinie 9:45 miano zapalać tzw. „strzały armatnie“ eksplodował jeden z nich, składający się z rury żelaznej i ładunku prochu. Odłamki żelaza rozleciały się na odległość stu metrów. Jeden odłamek oderwał szyję 18-letniej dziewczynki, zabijając ją na miejscu. Dwoje ciężko rannych chłopców wieku 14 i 18 lat zmarło z odniesionych ran w szpitalu. Nadto jest 8 osób rannych. Policja aresztowała ogniomistrza, który dostarczył ogni sztucznych i zapalał je.

Czyżby łowicki „upiór z Düsseldorfu“?

(;) Ostatnimi czasy władze bezpieczeństwa zaniepokojone zostały całą serją krwawych i tajemniczych zbrodni, dokonywanych na młodych kobietach w okolicy Łowicza, gdzie jakiś niewykryty zbrodniarz napada na młode kobiety, dopuszczając się gwałtów i mordując je następnie uderzeniem żelaza w głowę. Ostatnio zbrodniarz, grasujący na wzór słynnego przed kilku laty upióra z Düsseldorfu, napadł pod Łowiczem na 18-letnią Aleksandrę Perzenównę, którą znievolił i również uderzeniem w głowę zamordował. Policja postawiła na nogi cały aparat śledczy, mobilizując do wykrycia niebezpiecznego zbrodniarza duży sztab wywiadowców.

Trup dziecka ukryty pod wagonem kolejowym

(;) W Częstochowie w pociągu zdążającym z Warszawy, w wagonie idącym do Krynicy, zagrzała się oś. Wagon musiano odczepić i przesuwać na tor warsztatowy do naprawy. Jakież było zdumienie i przerażenie robotników, gdy po podniesieniu wagonu na dźwigach, ujrzeli pod spodem wozu przymocowane zwłoki około pięcioletniego dziecka. Trup niemowlecia znajdował się w stanie zupełnego rozkładu, a był tak mocno przytwierdzony, że gdyby nie prosty przypadek, długo trzeba by czekać na wykrycie zbrodni. Trup dziecka przebywał już dłuższy okres czasu pod wagonem i odbył niejedną daleką podróż po kraju. Kto był zabójcą dziecka i kto dla zatarcia śladów zbrodni przywiązał zwłoki do ramy pullmanowskiego wagonu, narazie niewiadomo, jak również niewiadomo, gdzie i wśród jakich okoliczności przytwierdzono zwłoki pod wagonem. Policja, która prowadzi energiczne śledztwo w powyższej sprawie, ma naprawdę nielada problem do rozwiązania.

Śmierć w katastrofie samochodowej

(;) W Warszawie doszło onegdajszej nocy do tragicznej katastrofy samochodowej. Jadąca z wielką szybkością taksówka, której kierowcą był prawdopodobnie podchmielony, wpadła na wóz meblowy w chwili, gdy ten bezskutecznie usiłował skręcić z nieprzepisowej strony jezdni na właściwą i dyszlem zatarasował drogę. Dyszel przebił całe wnętrze samochodu, miażdżąc pasażerkę, 22-letnią Walczakównę. Towarzysz zabitej tak się przeraził wypadkiem, że zbiegł i nie można go było odszukać.

Oszukańczy „lekarz-naturalista“

(;) W Zagórzu, w Zagłębiu Dąbrowskim zatrzymany został przez policję niejaki Henryk Schmidt. Podawał się on za „lekarza naturalistę“ z Wiednia i wraz ze swą przyjaciółką Magdaleną Bodarz mieszkał w Katowicach. Pomysłowy oszust udzielał naiwnym „porad lekarskich“ i przy wykonywaniu swojej praktyki „lekarza naturalisty“ legitymował się fałszywym zaświadczeniem intytutu medycyny w Wiedniu. W toku dochodzeń wyszło na jaw, że oprócz udzielania „porad lekarskich“ pomysłowa parka kradła na lewo i na prawo. Jak się okazało, oszuści dopuścili się na Śląsku wielu kradzieży. Pomysłowego „lekarza“ i p. „doktorową“ przekazano do dyspozycji władz sądowych.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

—o—

Opinie Izb Przemysłowych w sprawach podatku obrotowego

(—) W myśl przepisów ustawy o państwowym podatku przemysłowym, w razie wątpliwości, czy dany artykuł należy zaliczyć do surowców lub półfabrykatów, albo gotowych wyrobów oraz w razie wątpliwości w sprawach dotyczących przerobu towarów przez przedsiębiorstwa handlowe — władze podatkowe winny zwracać się o opinię do izb przemysłowo-handlowych i na tej podstawie dopiero wydać decyzję.

Przepisy rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy nakładają na władze podatkowe I-iej wzgl. II-iej instancji obowiązek zwracania się do M-stwa Skarbu we wszystkich wątpliwych wypadkach, dotyczących powyższych spraw celem uzyskania decyzji jednolitej dla całego państwa, a opartej na opinii izb przemysłowo-handlowych.

W związku z powyższymi przepisami zarządziło ministerstwo skarbu okólnikiem z dnia 23 czerwca br. L. Dz. V. 25782/4/33, by władze podatkowe zawsze zwracały się w drodze przepisanej do ministerstwa skarbu o decyzję w sprawach wątpliwych wyżej wspomnianych, przyczem wyjaśniło, że sprawę należy uważać za wątpliwą nie tylko wtedy, jeżeli władza ma wątpliwość, lecz również wówczas, gdy płatnik jest ośmiennego zdania, aniżeli władza, a jego twierdzenia i dowody nie stoją w rażącej sprzeczności z ustalonym stanem faktycznym. Ministerstwo poleciło zarazem, aby w sprawach wątpliwych, dotyczących pojęcia inwestycji i remontów w rozumieniu ustawy o podatku przemysłowym, władze podatkowe zwracały się o opinię bezpośrednio do właściwych izb przemysłowo-handlowych, wzgl. powoływały biegłych (znawców) z list przedstawionych przez te izby. Opinia izby przemysłowo-handlowej, wzgl. biegłego, nie jest wiążącą dla władzy podatkowej, jest jednak niezbędna dla doświadczonego oświetlenia odnośnego zagadnienia.

Oplaty ryczałtowe na Fundusz Pracy

(—) W Dzienniku Ustaw Nr. 46 z dn. 30 czerwca br. ogłoszone zostało zapowiadane już przez nas rozporządzenie ministra opieki społecznej z dnia 7 czerwca 1933 r. o opłatach ryczałtowych na Fundusz Pracy, które weszło w życie z dniem 30 czerwca br.

Rozporządzenie to wprowadza dla kategorii zarobków, nieprzekraczających 150 zł. miesięcznie, z wyjątkiem monopolu państwowych, związków komunalnych i instytucji prywatnych, obowiązanych do prowadzenia wykazów lub ksiąg płac — ryczałtowane opłaty od uposażeń na Fundusz Pracy.

Opłata od uposażenia:

do 25 zł. miesięcznie wynosi 30 gr.,
od 25 do 37,50 zł. — 50 gr.,
od 37,50 do 50 zł. — 70 gr.,
od 50 do 62,50 zł. — 90 gr.,
od 62,50 do 75 zł. — 1,20 zł.,
od 75 do 100 zł. — 1,50 zł.,
od 100 — 125 zł. — 2 zł.,
od 125 do 150 zł. — 2,50 zł.

Połowę opłaty uiszcza pracodawca, połowę pracownik.

Pierwszy proces o wyzysk kartelowy

(—) „Dziennik Ustaw“ z dnia 5 lipca br. ogłosił trzy rozporządzenia, dotyczące organizacji sądów kartelowych, zgłaszania w Ministerstwie Przemysłu i handlu uchwał i postanowień karteli oraz rejestru kartelowego. Rozporządzenia weszły w życie z dniem ogłoszenia.

W najbliższym czasie przewidziane jest rozpatrzenie pierwszego procesu kartelowego przez Sąd kartelowy przy Sądzie Najwyższym. Do Ministerstwa Przemysłu i Handlu wpłynął wniosek fabrykantów napojów chłodzących i restauratorów o zrewidowanie umowy kartelowej kwasu węglowego. Kartel kwasu węglowego wyrubował znacznie cenę za ten artykuł, stanowiący przedmiot powszechnego użytku. Dla osłabienia skutków umowy kartelowej, obniżono w ostatnich dniach o 25 proc. clo na kwas węglowy, importowany z zagranicy.

Rząd konferuje z przemysłem papierniczym

(—) Jak się dowiadujemy, onegdaj odbyła się w Ministerstwie Przemysłu i Handlu pod przewodnictwem p. dyr. departamentu przemysłowego, Marjana Kandla, i przy udziale prezydium i zarządu „Centropapieru“ narada specjalna poświęcona sprawom eksportu papierniczego.

W wyniku narad, w toku których nastąpiło całkowite uzgodnienie planów przedstawicieli przemysłu papierniczego z poglądami i życzeniami Ministerstwa, oczekiwać należy podjęcia w najbliższym czasie na szerszą skalę zakrojonej inicjatywy eksportowej przemysłu papierniczego.

Podkreślić należy, że podjęcie tej inicjatywy nie spowoduje żadnych podwyżek cen na rynku wewnętrznym, sam eksport zaś zostaje umożliwiony, dzięki gotowości przemysłu do pokrycia niektórych tylko kosztów przy produkcji na eksport.

Zapowiedziane są dalsze narady, celem przedyskutowania możliwości zmniejszenia niektórych składników w kalkulacji eksportowej, na które oddziałuje ogólna sytuacja gospodarcza kraju.

Dowiadujemy się jednocześnie, że obowiązujące do dnia 30-go czerwca br. zeszłoroczne rozporządzenia o ulgach celnych na przywóz papieru nie zostały prolongowane.

Polskie Radio płaci 10 proc. dywidendy

(—) Na ostatnim niedawno odbytym walnym zgromadzeniu akcjonariuszów Polskiego Radja uchwalono wypłacić akcjonariuszom 10 proc. dywidendy od kapitału zakładowego 1,250.000 zł.

Od dnia 1 bm. „The British Overseas Bank“ w Londynie rozpoczął wypłatę procentów za kupon Nr. 3 od obligacji pierwszej, 8 proc. pożyczki inwestycyjnej „Polskie Radio“. Bank płaci 4 funty od obligacji 100 funtowej.

Kapitał obligacyjny wynosi 227,500 funtów i ma być spłacony w 1942 r.

Dla oczyszczenia kwi picie rano przez kilka dni z rzedu szklankę naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa. — Zalecana przez lekarzy.

czacy komisji wyborczej zwołał więc po 7 dniach konszachty zakulisowe („bezwzględnie“) komisję wyborczą dla dodatkowego wybrania członków komisji reklamacyjnej. I oto stał się cud, gdyż zawsze potężna większość komisji nabrała nagłego animuszu i na wniosek p. Perlsteina wybrała ponownie pp. L. Twerskiego, M. Binstejna, B. Barbera oraz — w miejsce S. Wienera — Dra Riesera. Nie ulega wątpliwości, że intencją naszych kahalników jest jedynie odwołanie ad calendas graecas terminu wyborów, albowiem słusznie obawiają się sromotnej klęski, zasłużonej zresztą w całej pełni. Spodziewamy się, że Starostwo unicestwi machinacje naszych kahalników i czuwać będzie nad przestrzeganiem wyraźnych przepisów ustawowych, a oczekiwać należy, że Starostwo odrzuci „demonstracyjny“ wybór komisji reklamacyjnej.

W ostatniej chwili dowiadujemy się, że tow. Dr. Rieser zrzekł się pisemnie mandatu członka komisji wyborczej i komisji reklamacyjnej, a to z powodu wyjazdu na letnisko. W jego miejsce weźmie go zastępca p. B. Zucker jako członek komisji wyborczej.

BEN URI.

Z Jarosławia

§ Z ŻYCIA SPOŁECZNEGO. W związku z ukończeniem roku szkolnego w szkole żydowskiej w Jarosławiu odbyło się uroczyste rozdanie świadectw, połączone z popisem wychowanków i wystawą prac szkoły. Zarówno popis, jak i wystawa spotkały się z niezmiernie życzliwym przyjęciem ze strony licznie zgromadzonej publiczności, albowiem uwidoczniły ogromny wprost jak na jeden rok szkolny dorobek naukowy szkoły i znaczne rezultaty. Przypisać to należy w pierwszej mierze nie-śmudzonej pracowitości i talentowi organizacyjnemu dyrektora szkoły, p. Schläffa, który umiał postawić szkołę na obecnym poziomie naukowym. Jest nadzieja, że rodzice, zachęceni dotychczasowymi rezultatami naukowymi, poprą we własnym interesie tę ze wszelkich miar konieczną staranność przez masowe zapisywanie w związku z nowym rokiem szkolnym swych dzieci do szkoły żydowskiej.

Onegdaj odbył się w sali szkoły żydowskiej „sąd nad renicjanizmem“, urządzony staraniem Stow. „Bnei-Sion“. Impreza stała się na wysokości zadania i wywarła silne wrażenie na tłumnie zebranej publiczności. Sąd nosił charakter czysto rzeczowy i starał się naświetlić pewne palące problemy przedkongresowe.

Ostatnio bawił u nas tow. Dr. Mossakowski i wygłosił w przepelnionej sali „Jad-Charuzim“ doskonały referat przedkongresowy.

Staraniem m. Unii Sionistów-Rewizjonistów, wygłosił w sali szkoły żydowskiej tow. Grossman referat przedkongresowy. Należy żałować, że rewizjonści zamknęli referat ten w szczupłe ramy zebrania za zaproszeniami, uniemożliwiając chętnym wysłuchania go i ograniczając zaproszenia do szczupłej stosunkowo liczby wybranych osób.

Z inicjatywy Ligi dla pracujących Palestyny odbyła się w ub. niedzielę w wypelnionej sali „Jad-Charuzim“ akademja żałobna ku uczczeniu bhp. Dr. Arlosorowa. Z ramienia Gminy żydowskiej, wygłosił przemówienie p. Dr. Ettlinger, Kom. Lokalnego tow. Dr. Rosenblüth, Poale Sionu tow. Dr. Blumentfeld.

W mieście naszym sprzedano ponad 1.500 szekli, a więc przeszło 100 proc. więcej, niż do poprzedniego kongresu. Przewodniczącym komisji wyborczej mianowany został tow. Dr. Rabinowicz. Akcja wyborcza jest w pełnym toku.

Należy podnieść z pełnym uznaniem, że w ostatnim miesiącu puszka Z. F. N. u tow. Steinbocka wykazała wpływ 59 zł. Za tak energiczną pracę na rzecz Z. F. N. w obecnych ciężkich czasach należy się tow. Steinbockowi prawdziwe podziękowanie.

Z inicjatywy ruchu „Tora w'Awoda“ w Jarosławiu odbyło się dnia 18 ub. m. w Sieniawie zgromadzenie, na którym po uczczeniu pamięci bhp. Dra Arlosorowa, kierownik szkoły „Jabune“ w Jarosławiu wygłosił referat: „Zadania Sionizmu w chwili obecnej“, a p. Weisler referat: „Ideologia Tora w'Awoda w świetle historii i rzeczywistości żydowskiej“. W związku z tem nastąpiło utworzenie oddziału „Tora w'Awoda“ w Sieniawie i wybory pierwszych władz oddziału.

ZE SPORTU. Podczas onegdajszego meczu „Ognisko II.“ — „Hagibor“ nastąpił przykry incydent na stadionie. Gracz „Ogniska“ wykrzyknął mianow-

Od naszych korespondentów

Z Bochni

§ WYBORY NA XVIII. KONGRES. Onegdaj odwiedził nasze miasto członek Egzekutywy tow. Dr. Herschdorfer i wygłosił w sali posiedzeń Rady Miejskiej, po raz pierwszy na taki cel nam oddanej doskonały referat na temat ideologii stamsjonistycznej.

TYDZIEŃ CHALUCOWY w naszym mieście wypadł pomyślnie. Pieniądze ze zbiórki odesłano do Krakowa.

AKIBA nasza urządza kolonię wakacyjną. Za staraniem prezesa opieki, tow. Dra Schäfflera uzyskano zezwolenie władz na zbiórkę uliczną, która w najbliższych dniach się odbędzie.

LOKALNA KOMISJA WYBORCZA ukonstytuowała się pod przewodnictwem prezesa tow. M. Silberera. Wybory odbędą się w lokalu czyteln. Żyd. „Hatechijl“.

Z Chrzanowa

§ W TRAKCIE KAMPANII PRZEDKONGRESOWEJ urządziła org. Mizrach w głównej synagodze miejskiej wielkie zgromadzenie ludowe, na którym przemawiał prezes Egzekutywy Mizrach, rabbin J. L. Fischman. Zgromadzenie to było wielkim sukcesem wśród tutejszych sfer ortodoksyjnych.

NA FRONCIE wyborów do kahału — bez zmian. Z wybranych do komisji reklamacyjnej pp. A. Barbera, Ch. Perlsteina, S. Kühnreicha, P. Seifmana, S. Wienera, L. Twerskiego, M. Binstejna i B. Barbera. Starostwo — na skutek protestu ze strony 2 członków komisji wyborczej — zatwierdziło pierwszych czterech, odmawiając zatwierdzenia ostatnich dwóch i nakazując bezzwłocznie uzupełnienie składu komisji reklamacyjnej z tem, że w skład tejże wejść winni po 1 przedstawicielu wszystkich poważniejszych ugrupowań religijnych. Przewodni-

cie pod adresem gracza z „Hagiboru“: „Żydzie parazyty“, na co sędzia zupełnie nie zareagował. Władze sportowe powinny dążyć do usunięcia na przyszłość tego rodzaju wyczynów sportowych, które mają tylko prawdziwie sportową atmosferę.

Z KRONIKI ŻALOBNEJ. Zmarł w naszym mieście wskutek nagłej choroby lekarz tutejszy, Dr. Binstein, w 32 roku życia.

ŚWIĘTO MORZA. Przełożone z 29-go czerwca na 2 lipca Święto Morza obchodzone było u nas prawdziwie uroczystie przez całe społeczeństwo. Miasto było odświętnie udekorowane. (E. R.)

Z Tarnobrzega

§ W sali Bnei Sionu odbyło się onegdaj wielkie zebranie szeklowców, na którym tow. mgr. Kriessfeld wygłosił referat, nawołujący do głosowania na listę Związku ogólnych sionistów.

W tym samym dniu w godzinach przedpołudniowych odbyło się zamknięcie roku szkolnego w szkółce hebrajskiej, połączone z popisem. Z zadowolaniem stwierdzić należy, że szkołka pięknie się rozwija. W bieżącym roku dzieci po raz pierwszy otrzymały cenzury w formie zwyczajnych świadectw szkolnych.

Z Szczucina k. Tarnowa

§ Staraniem tow. Tarbut odbyła się u nas dnia 25 ub. m. w Bethamidraszu akademja żałobna ku czci tragicznie zmarłego Dra Arlosorowa. Przemówienia wygłosili członkowie stow. Tarbut, tow. Izak Kampf i Dawid Pludnik. Bethamidrasz był przepełniony publicznością.

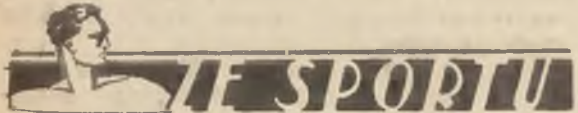
Z ramienia Tarbutu powstało u nas gniazdo Akiby, które liczy już ponad 30 członków. Przyjeliśmy też nauczyciela hebrajskiego.

Akcja szeklowa została u nas zamknięta ilością 51 sprzedanych szekli, przekroczyliśmy więc kontyngent na nasze miasteczko nałożony.

Z Tyczyna

§ Akcja szeklowa w naszym mieście została pod sprężystym kierownictwem tow. Leona Raaba przebiegająca tak, że kontyngent na nas nałożony został w tym roku przekroczony o 32 szekli, czyli razem 132.

Z okazji wyborów na XVIII. Kongres referowali u nas z polecenia Egzekutywy tow. mgr. K. Dornfest i S. Friedman z Rzeszowa. Zgromadzenie wypełnione po brzegi salą, zagał tow. Leon Raab, który na wstępie uczcił pamięć zmarłego tow. Dra Arlosorowa.

Wielkie zawody pływackie w Bielsku

MECZ WATERPOŁO MAKKABI (KRAKÓW) — HAKOAH (BIELSKO) WYGRYWA MAKKABI 4:2. — W OGÓLNEJ PUNKTACJI HAKOAH POKONAŁ MAKKABI W STOSUNKU 91:62. — HAKOAH ZDOBYWA WSZYSTKIE PIERWSZE MIEJSCA.

(—) Poraz trzeci stanęły jedyne w polskiej lidze waterpolowej drużyny żydowskie do zawodów o puchar Organizacji Sjonskiej „Haszachar“ w Bielsku. Mimo ogólnej opinji, nie udało się Krakowiakom zdobyć pucharu. Zwycięstwo Bielszczan jest zasłużone, gdyż we wszystkich dyscyplinach, prócz piłki wodnej przewyższali o klasę przeciwników. Wszystkie pierwsze miejsca zajęli zawodnicy Hakoahu przy stosunkowo dobrych czasach. Sensacją dnia było zwycięstwo 12-letniej zawodniczki Hakoahu, fenomenalnej Litty Pastor nad zeszłoroczną wicemistrzynią Polski, Sandberżką, w 100 m. czałem. Przy odpowiednim trenowaniu Pastorówna wysunie się na czoło pływaków polskich. (Radzimy nie eksploatować i nie zabijać zbyt wczesnie 12-letniego talentu. U nas Żydów wszyscy sportowcy za wcześnie zaczynają zawodnictwo i zawcześnie kończą aktywny sport. — Red.). Pojedyncze wyniki są następujące. Pannowie: 100 m styl dowolny: 1) Gutfreund (H) 1,19,3; 2) Soldinger (M), 3) Bauer (M), 4) Feuerstein (H). 200 m klasyczny: 1) Pollak (H), mistrz Polski, 3,07,3; 2) Tramer (H), 3) Landau (M), 4) Gerthein (M). 100 m na wznak: 1) Tramer (H) 1,51,4; 2) Selinger (H), 3) Soldinger (M), 4) Soldinger (M). Sztafeta 3x100 m: 1) Hakoah 4,28,3; 2) Makkabi Sztafeta 5 x 50 m: 1) Hakoah 3,00,4; 2) Makkabi. Panie: 200 m klasyczny: 1) Reicher (H) 3,48,2; 2) Silbiger (H) 3) Munk (M), 4) Pauzer (M) 100 m styl dowolny: 1) Pastor (H) 1,39,4; 2) Sand-

berg (M), 3) Reiner (M), 4) Frischer (H). 100 m na wznak: 1) Reicher (H) 1,50; 2) Langer (M), 3) Kolischer (M), 4) Wachtel (H). Sztafeta 5 x 100 m: 1) Hakoah, 43,4; 2) Makkabi. Sztafeta 4 x 50 m: 1) Hakoah 3,18; 2) Makkabi.

Oprócz tego odbyły się zawody juniorów. We wszystkich prawie zawodach poza konkurencją wzięła udział także sekcja pływacka bielskiego BBSV.

Rozegrany przedpołudniem mecz waterpolowy o mistrzostwo ligi polskiej między Makkabi a Hakoahem, zakończył zwycięstwem Makkabi w stosunku 4:2. Najlepszymi graczami byli bramkarze obu drużyn, Porański i Pollak. — Zawody piłki wodnej Makkabi—BBSV ucierpiały bardzo z powodu niedyscyplinowanej gry BBSV, którego gracze wykazali wielką nieznajomość reguł i ponadto przed ukończeniem meczu opuścili basen przy stosunku 3:0 dla Makkabi. Zaznaczyć należy, że Makkabi grała oba mecze bez swych asów Rittermana Julka i Goldsteina.

(—) **NURMI** ma się rozwieść ze swą żoną. Rekordowy długodystansowiec w sporcie jest rekordowym sprinterem w małżeństwie.

(—) **ROSS BAREY** pokonał **CANZONERY-EGO** w 10 rundach na punkty i zdobył mistrzostwo świata wagi lekkiej w boksie.

(—) **MAKINO SHOZE** japoński rekordzista światowy w pływaniu na 800 mtr. dowolnym poprawił wynik Francuza Tarisa o 7 sek. w czasie 10,08,1 min.

(—) **CUGNOT** francuski kolarz zmarł na skutek nieszczęśliwego wypadku w czasie wyścigu Grand Prix Paryża. Związek Francuski postanowił, że kolarze także torowi sprinterzy muszą nosić obowiązkowo helmy ochronne na głowie.

(—) **JAKOBSEN** wygrał mistrzostwo tenisowe Danji, bijąc Ulrycha.

(—) **RAN** został sensacyjnie pokonany przez **Stela (USA)** w 6-tej rundzie na punkty.

(—) **LEGJA WARSZAWSKA ZDOBYŁA MISTRZOSTWO DRUŻYNOWE WARSZAWY W DZIESIECIOBOJU ATLETYCZNYM** (kula, skok w dal, skok wwyż, oszczep, dysk, 100 mtr. i 1500 mtr., zapasy).

(—) **NA MISTRZOSTWACH PLYWACKICH WARSZAWY PADŁY 4 NOWE REKORDY POLSKIE**, a to Szrajbmana (Legja) na 200 mtr. stylem klasycznym 3,03,4 min., sztafety Legji 3 x 100 mtr. trzema stylami 3,56 min., sztafety pań Legji 5 x 50 mtr. stylem dowolnym 3,34,8 min. i Szrajbmana (Legja) 100 mtr. stylem klasycznym 1,24 min. Wogóle Legja zwyciężyła na całej linii także punktowo 2523 p. przed AZSem 983 p. ZASem i Delfinem, przyniatając liczbowym startem, zrozumieliśmy na skutek posiadania państwowej pływalni. Poza tym wyróżnili się Bocheński, Cholina i Szwanowski. W meczu waterpolowym zwyciężyła Legja — Melfin 4:3.

(—) **PAOLINO WYZWAŁ NA MECZ CARNERE**, zwycięzcę Sharkeya i obecnego mistrza świata. Paolino pokonał Anglika Mc Corkindala w 10 rundach w Barcelonie.

(—) **ZIMMER (GDAŃSK)** zdobył na zawodach motocyklowych w Poznaniu złoty medal w biegu głównym zwycięzców poszczególnych kategorii.

(—) **SZWECJA POKONAŁA SENSACYJNIE WĘGRY** w meczu piłkarskim w Sztokholmie 6:2.

(—) **SERVETTE (GENEWA)** zdobył mistrzostwo piłkarskie Szwajcarii, bijąc we finale Grasshoppers (Zurych).

(—) **MECZ PLYWACKI FRANCJA—BELGJA** wygrali Francuzi przy udziale Tarisa 48:25 pkt., natomiast waterpolo wygrali Belgowie 4:2.

(—) **HASMONEA (RÓWNE)** prowadzi zdecydowanie w tabeli piłkarskiej wołyńskiego okręgu.

(—) **KIELBASA (AKS WARSZAWA)** odniósł dalszy sukces, wygrywając wyścig szosowy dookoła województwa łódzkiego. AKS jak widzimy jest dostarczycielem samych mistrzów i gwiazd od szeregu lat.

(—) **FINLANDJA—NORWEGJA** mecz lekkoatletyczny w Oslo wygrali gładko Finowie wobec 10.000 widzów 108:64 pkt.

(—) **ZESPÓŁ KOBIECY 'ILLINOIS AC** uzyskał na mistrzostwach USA w Chicago nowy rekord światowy w sztafecie pań 4 x 100 w czasie 48 sek.

(—) **PUHAR ŚRODKOWEJ EUROPY:** Ambrosiana pokonała Wiedeń w Medjolanie 4:0, rewanżując się za porażkę wiedeńską 0:1, zaś w Austria zwyciężyła we Wiedniu Slavię 3:0, rewanżując się za klęskę praską 1:3. Zatem w półfinałach Mitropacupa wezmą udział Juventus, Ambrosiana, Spar-ta i Austria. Węgrzy nie dobrułi realnie do głosu.

(—) **WĘGRY—MAGDEBURG MECZ PLYWACKI** w Magdeburgu wygrali Węgrzy 4:1, a we waterpolo 8:3. bohaterem zawodów był Szekely.

(—) **WIADOMOŚCI KOLARSKIE.** Jezo wygrał

PIĄTEK, 7 LIPCA.

(—) **Kraków (312,8)** 11,57 Sygnał, hejnał, 12,05 Płyty, 12,25 Przegląd prasy, 12,35 Płyty, 12,55 Dziennik południowy, 15 Płyty, w przerwie: komunikat gospodarczy, 16 Koncert popularny z Cieclocinka, 17 „Magik wesołej wyobraźni“ — p. L. Świeżawski, 17,15 Koncert solistów: M. Kałuska (sopr.), L. Dworakowski (skrz.), L. Urstein (ak.), 18,15 Odczyt, 18,35 Muzyka lekka, 19,05 „Jak radjotechnicy zbudowali model serca ludzkiego“ — prof. dr. Wilkosz, 19,20 Rozmaitości, komunikaty, gicła zbożowa, 19,40 „Na widnokręgu“, 20 Koncert symfoniczny, dyr. G. Fitelberg, J. Kalecki (fort.), Czajkowski, Maliszewski, Stańkowski, w przerwach: dziennik wieczorny, wiadomości bieżące, 22—23 Muzyka taneczna, o 22,25 wiadomości sportowe, komunikat meteorologiczny i policyjny.

Warszawa (1411,8) 7—8 Sygnał czasu, pieśń poranna, gimnastyka, płyty, dziennik poranny, (wiadomości sportowe, chwila gospod. domowego), 11,57—17 p. Kraków, 17 „Przegląd książek i wydawnictw“, 17,15—19,05 p. Kraków, 19,15 „Dokąd jechać i jak się urządzić?“, 19,20—23 p. Kraków.

Katowice (408,7) 7—8 p. Warszawa, 11,57—23 p. Kraków, 23 Skrzynka pocztowa w języku francuskim.

Lwów (380,7) 7—8 p. Warszawa, 11,57—17 p. Kraków, 17 Pogadanka, 17,15—23 p. Kraków.

Paryż (328,2) 20,30 „Galatea“ — opera komiczna W. Masse.

Rzym (441,2) 13, 17,30, 20,15, 21,15 Koncerty, 22 Muzyka taneczna.

Praga (488,6) 6,20, 10,10, 12,30 14,50 Muzyka, śpiew, 19,25 Muzyka lekka, 20,20 Recital klawesynowy, 20,45 Recital skrzypcowy Stefana Frenkla.

Wiedeń (518,1) 12,30 Koncert popularny, 16,55 Koncert solistów, 18,30 Odczyt: „Muzyka duńska“ (ilustr. gramof.), 19,05 „Austriackie wesele wiejskie“ — audycja ludowa, 20,05 „Der Wittber“ — tragedia chłopska L. Thomy, 22,10 Muzyka taneczna

Walka z przeszkodami odbioru radjowego w Krakowie

(—) Wydział techniczny Rozgłośni krakowskiej w porozumieniu z Dyrekcją Tramwajów przeprowadzi w nocy z 7 na 8 bm. szereg prób, mających ustalić w jakiej mierze ruch tramwajów miejskich wpływa na powstawanie skażeń odbioru radjowego. W tym celu w piątek po północy, gdy ustanie normalny ruch tramwajowy, Dyrekcja tramwaju wypuści na miasto kilka specjalnych wozów, które krążyć będą po głównych liniach a równocześnie technicy Polskiego Radja zajmą punkty obserwacyjne w mieszkaniach radjosluchaczy, którzy zgłosili gotowość do wspólnej pracy w doświadczeniach a posiadają odbiorniki lampowe. Radjosluchaczy takich zgłosiło się kilkudziesięciu, a pośród nich wybrano mieszkania kilkunastu w różnych punktach miasta do prób, do których cały personel Wydziału technicznego P. R. został zmobilizowany; w tym zaś chętnym do współpracy radjosluchaczom, których technicy P. R. w charakterze obserwatorów odwiedzić nie będą w możności, przesłano formularze z prośbą o samodzielne poczynienie spostrzeżeń w nocy z 7 na 8 lipca br. w godzinach 24,00—2,30 i zanotowanie wyników na formularzu.

Celem uniknięcia nieporozumień zaznaczyć należy, że akcja Rozgłośni krakowskiej nie ma na celu usunięcia niedomagań poszczególnych instalacji odbiorczych, lecz jedynie ustalenie, w jakiej mierze ruch tramwajów wpływa na zwiększenie przeszkód w odbiorze radjowym.

Wynik tych ciekawych badań będzie podany do wiadomości publicznej.

WIELKI SZPIEG NIEMIECKI SCHLAGETER — TEMATEM FELJETONU RADJOWEGO.

(—) Dziś w piątek o godz. 19,05 p. dr. Wojciech Natansen wygłosi przed mikrofonem Rozgłośni krakowskiej odczyt o wielkim szpiegu i sabotażyście niemieckim Albercie Leonie Schlageterze, który od czasu nowego regime'u w Niemczech stał się „bohaterem narodowym“.

wielką nagrodę Paryża dla amatorów, Seherens dla zawodowców. — Węgry pokonały Austrię w meczu stayerów. — Paillard wygrał wielką nagrodę Zurychu. — Kuehn wygrał wyścig szosowy dookoła Austrii dolnej.

(—) **BOKSERZY MAGDEBURGA** zwyciężyli pięściarzy Paryża 13:3 w Paryżu.

KRONIKA

LIPIEC
7
PIĄTEK
13 Tamuz 5693

 Wschód
słońca
3 m. 23

 Zachód
słońca
19 m. 34

„Koleją i kajakiem“ - po zdrojowiskach Małopolski

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Krakowie przy współudziale Komitetu Międzyklubowego Organizacji Kajakowych i Wioślarskich Okręgu Krakowskiego organizuje w dniach 15 i 16 bm. atrakcyjną wycieczkę pod hasłem: „Koleją i kajakiem“ po zdrojowiskach Małopolskich na odcinku Kraków—Krynica.

Rozkład jazdy pociągu wycieczkowego 15 lipca br.: Kraków odjazd godz. 15'25, Tarnów odj. 17'07, Nowy Sącz odj. 19'15, Piwniczna odj. 20'30, Zegiestów—Zdrój odj. 21, Muszyna odj. 21'25, nica przyjazd godz. 21'45.

Powrót dnia 16 lipca br.: Krynica odjazd godz. 8'50, Muszyna odj. 9'20, Zegiestów—Zdrój przyjazd godz. 9'34, odjazd godz. 12'55, Piwniczna przyj. 13'20, odj. 14'18, Rybnik przyj. 14'30, odj. 16'16, Stary Sącz przyj. 16'28, odj. 17, Nowy Sącz przyj. 17'10, odj. 17'20, Tarnów przyj. 19'37, odj. 19'50, Bogumiłowie przyj. 20, odj. 20'50, Kraków przyj. 22'11.

Cena przejazdu tam i z powrotem z Krakowa zł 10.70, z Tarnowa zł 8.10. Opłata za przewóz kajaka sztywnego 1 zł. Przejazd wagonami pullmanowskimi, w pociągu dancing, wagon restauracyjny, wszystkie miejsca numerowane. Przejazd kajakami w dwóch partiach: pierwsza Popradem z Muszyny do Starego Sącza, druga Dąbajcem z Nowego Sącza do Bogumiłowic. Wycieczka na odcinku Nowy Sącz—Bogumiłowice, przeznaczona szczególnie dla kajaków sztywnych. Uczestnicy z poza Krakowa mogą uzyskać 70-procentową zniżkę na dojazd do pociągu — go za okazaniem wykupionego w Krakowie biletu kolejowego do pociągu popularnego.

Zgłoszenia dla wszystkich kajakowców — krzyszonych jak i nie krzyszonych przyjmują Kluby Kajakowo-Wioślarskie w Krakowie do środy dnia 12 bm. godz. 12-tej w poł. Pozostałe bilety dla podróży — nie biorących udziału — wycieczce kajakami można nabyć dopiero od wtorku dnia 13 bm.

Informacji udzielają i bilety sprzedają do piątku 14 bm. godz. 14-tej: „Orbis“ Rynek gł. Polny, Związek Turystyczny ul. Szpitalna 36, „Wagons Lits Cook“ Sławkowska 12, Kasa Osobowa Zagraniczna na dworcu gł. w Krakowa.

W pociągu tylko 400 miejsc!!!

Hiszpańscy oszuści — i skarby ukryte

Urząd śledczy w Krakowie podaje do wiadomości, iż ostatnio pojawiła się szajka międzynarodowych oszustów, którzy pracują znanym sposobem, operując tzw. „skarbem ukrytym“. Ten sposób oszustwa, stosowany szczególnie przez przestępców hiszpańskich, polega na tem, iż zwracają się oni do zamożniejszych mieszkańców w Polsce, jak to miało miejsce ostatnio w Poznaniu i w Katowicach, stawiając im ponętne propozycje, co do uzyskania olbrzymich korzyści, wzamian za inwestowanie pewnych sum, zapłatą których da się rzekomo wydobyć ukryte skarby. Przed tego rodzaju oszustwami ostrzega się.

Falszowy inżynier — specjalista od maszyn do pisania

(:) Przed Sądem karnym w Krakowie toczyła się wczoraj rozprawa przeciw pozostającemu w areszcie rzekomemu inżynierowi, Wilhelmowi Wadze z Krzeszowic, oskarżonemu o rozmaite oszustwa i kradzieże. M. in. w maju 1933 r. nabył on na raty u firmy Block-Brann S. A. w Krakowie maszynę do pisania za kwotę 495 zł., przyczem pomimo zastrzeżonego prawa własności aż do zapłaty ostatniej raty maszynę tę po zapłacie jednej raty w kwocie 30 zł. gdzieś pozbył, a w czerwcu 1933 r. zapożyczając sfałszowanego listu z podpisem dyr. Nadachowskiego z Polskiego Związku Drogowego usiłował od firmy Block-Brann wyludzić nową maszynę do pisania.

Waga, który ma już burzliwą przeszłość, po dając się za inżyniera, to za oficera rezerwy, do winy się nie poczuwa. Celem wyświetlenia stosunku oskarżonego do Polskiego Związku Drogowego i do frakcji rewolucyjnej PPS w Krakowie, z ramienia której kupował u firmy Block-Brann maszynę dla tej frakcji a następnie już jako członek tejże kupił także maszynę dla siebie rozprawę odroczone. Rozprawie przewodził sędzia dr. Niemiec, bronił adw. dr. Schoenwetter.

— **DZIS NOCNY DYŻUR APTEK:** ul. Szczepańska 1, Kościuszki 18 Długa 66, Mikołajska 4, Starowiślna 77 i Kalwaryjska 27.

— **O KWATERY DLA UCZESTNIKÓW MIĘDZYNARODOWEGO ZJAZDU HISTORYKÓW.** W dniach 28—29—30 sierpnia gościć będzie Kraków w swych murach VII Międzynarodowy Zjazd Historyków. Bardzo licznej ilości uczestników Zjazdu nie będzie można pomieścić w hotelach. Dlatego Sekcja kwaterunkowa Komitetu Zjazdu zwraca się do mieszkańców m. Krakowa z prośbą o zgłaszanie pojedynczych odpowiednich pokoi z pościelą i obsługą możliwie w centrum miasta w cenie zł 5 za dobę. Zgłoszenia do dnia 15 bm. przyjmuje M. Biuro Propagandy — Muzeum Przemysłowe ul. Smoleńsk 1. 9. Komitet zastrzega sobie uprzednio ogłoszenie i zakwalifikowanie zgłoszonego pokoju.

— **PROMOCJA.** P. Marja Anna Dickówna, rodem z Tarnopola, otrzymała na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień magistra filozofii z romanistyki.

— **POSIEDZENIE WYDZIAŁU Z. T. G. W KRAKOWIE** odbędzie się dziś w piątek punkt o godz. 7-mej wiecz.

— **KRADLI DYWANY I PODUSZKI.** Przed sędzią dr. Zalińskim w krakowskim sądzie okręgowym karnym toczyła się wczoraj rozprawa przeciw Maksymilianowi Gertzmanowi (lat 31), cukiernikowi, Dawidowi Rubinfeldowi (lat 19), blacharzowi, Samuelowi Blitzerowi (lat 22), slusarzowi i Jakóbowi Węgrzynowi (lat 22), tapicelowi, oskarżonym o to, że z początkiem br. dopuścili się w Krakowie szeregu kradzieży dywanów i poduszek. Ponadto oskarżeni są Chaim Wagner (lat 23) i Estera Kohn (lat 33) o kupno skradzionych rzeczy. Na wczorajszej rozprawie przesłuchano oskarżonych, poczem odroczone rozprawę celem wezwania kilku świadków. Oskarżał prokurator dr. Stawarski, bronił adw. dr. Hol-laender i adw. dr. Pleszowski.

— **DOBRYM KLUCZEM DOSTAŁ SIĘ DO MIESZKANIA.** Pajak Stanisława zam. przy ul. Szopena Nr. 17 zgłosił do policji, że nieznany sprawca dostał się do jej zamkniętego mieszkania zapomocą dobrego klucza, skąd skradł gotówkę zł. 150 oraz biżuterię damską ogólnej wart. 267 zł.

— **NIE OPLACIŁ SIĘ TRUD I WYSILEK.** Wasserstrum Mojżesz zam. przy ul. Szerokiej 1. 1 zgłosił, że podczas jego nieobecności zapomocą odsunięcia rygli w oknie, nieznany sprawca wszedł do wnętrza mieszkania, które spłądował i nie zabierając uciekł.

— **GZYMSY DAŁEJ LECA.** Przy ul. Brodzińskiego Nr. 6 spadł kawałek gzymsu na chodnik, uderzając przechodzącą w tym czasie Chanę Gross zam. przy ul. Brodzińskiego Nr. 10, która doznała lekkiego stłuczenia lewego biodra. Poszkodowana większych obrażeń nie odniosła i udała się o własnych siłach do domu. Miejsce zagrożone zostało zabezpieczone.

HERBATA mieszanka celjońska ciemna. Cena 21 32.— kg. — Polaca
M. JAWORNIC Kraków, Rynek Gł. 44.

DYWANY, KILIMY, LINOLEUM
A. NUSSEBAUM, DIETLA 45

DOOKOŁA WYBORÓW KONGRESOWYCH.

Lokale wyborcze na Kongres w Krakowie

W niedzielę 9 lipca czynnych będzie w Krakowie 8 komisji wyborczych, przy których wyborcy krakowscy będą mogli głosować, i tak:

- 1) Bóżnica „Beth Israel“, Miodowa 19 o nazwiskach A, B, C, D.
- 2) Nowy dziennik, Orzeszkowej 7, o nazwiskach F, G.
- 3) Biuro KKL, Sarego 19, ofic. I. p. o nazwiskach H, I, J.
- 4) Słow. „Heatid“ Sarego 7, ofic. parter o nazwiskach K, L.
- 5) Nowy Dziennik (II. komisja) o nazwiskach M, N.
- 6) Stowarzyszenie „Awodah“, Sarego 7, I. o nazwiskach O, P, R.
- 7) Stowarzyszenie „Przedświt“ Dietla 81 o nazwiskach S.
- 8) Stowarzyszenie „Hanoar Hachijoni“ Mostowa 6, o nazwiskach T, U, V, W, Z.

W niedzielę dnia 9 bm. komisje wyborcze urzędować będą od godziny 9-tej rano do godziny 9-tej wieczorem bez przerwy.

W BIELSKU w sobotę 8 bm. o g. 8.30 w. z ramienia Bioku Pracującej Palestyny dzw. tow. dra Arje Tartakowera z Łodzi o t. „Czego żądamy od XVIII Kongresu“ (sala hotelu „Pod Czarnym Orłem w Białej).

Makkabi gra decydujący mecz o mistrzostwo z Olszą

Układ czołowej grupy w tabeli jest tego rodzaju, iż jutrzejszy mecz piłkarski Olsza—Makkabi, zadecyduje o tem, która z tych drużyn zdobędzie tytuł mistrza okręgu krakowskiego w piłce nożnej. W razie wygranej Olszy zdobędzie ona mistrzostwo, Makkabi w razie przegranej jest również prawie że stuprocentowym kandydatem. To też zainteresowanie zawodami jest olbrzymie. Po czątek o godz. 5 pop. na boisku Makkabi. Przedsprzedaż biletów w lokalu Makkabi, Jagiellońska 10, dziś od godz. 11—2 i 7—9.

Posiedzenia Ligi Narodów i Kongresy Międzynarodowe w lipcu

(:) W ciągu lipca br. odbędą się następujące posiedzenia komitetów, komisji itp. Ligi Narodów, oraz zjazdy i obrady instytucji, pozostających pod egidą Ligi: W dniach od 10 do 12 lipca odbędą się w Genewie posiedzenie podkomitetu ekspertów w sprawie pouczenia młodzieży o celach Ligi Narodów 10 lipca — pierwsze zebranie rady ogólnej Międzynarodowej Unji Pomocy w Genewie, od 10 do 15 lipca — kongres Rady Międzynarodowej Pielęgniarek w Paryżu i Brukseli; 12 lipca — Międzynarodowy Kongres Elby w Dreźnie; od 13 do 15 lipca — obrady komitetu zarządzającego i wykonawczego Organizacji Współpracy Umysłowej w Genewie; 15 lipca komisja kontroli — Ligi Narodów w Genewie; od 17 do 21 lipca — XV. zebranie Komisji Współpracy Umysłowej w Genewie; 27 lipca — XII. kongres Międzynarodowej Pomocy Uniwersyteckiej w Kloster-Ettal (Bawaria); 30 lipca — kongres Międzynarodowej Federacji Zawodowej i różnych międzynarodowych sekretariatów zawodowych w Brukseli.

ULGOWY ABONAMENT „NOWEGO DZIENNIKA“

Dla wszystkich naszych Szan. Abonentów wprowadzamy do 30-go września b. r. ulgowy abonament udzielający

50% z ceny prenumeraty

Każdy prenumerator, abonujący już „Nowy Dziennik“ po normalnej cenie w miejscu stałego zamieszkania, może zamówić **DRUGI** abonament dla swej rodziny, wyjeżdżającej na letnisko. Ulgowy abonament kosztuje w naszej Administracji zł 3.30 plus koszt przesyłki zł 1.—, razem **zł 4.30** miesięcznie

KATOL:ZABIJA robactwo, owady

Z GIEŁDY

GIEŁDA KRAKOWSKA

Kraków, 6. 7. 1933. Akcje utrzymane. Dolar niższe.

Papiery procentowe: 3-proc. Pożyczka budowlana 38, 4-proc. Prem. Poż. dolarowa 47.50.

Zebrań giełdowe przeszło pod znakiem tendencji na ogół utrzymanej. Zapotrzebowanie w dalszym ciągu ograniczone do dwóch zaledwie papierów. Robiono z papierów procentowych 3-proc. Pożyczka Budowlana i 4-proc. Prem. Poż. dolarowa po kursach ustalonych bez szczególniejszych zmian. Obroty niewielkie.

Na pogiełdziu zupełny zastój.

Waluty i dewizy oficjalnie bez notowania.

Na rynku walutowym w obrotach prywatnych i międzybankowych tendencja słaba. Dolar utrzymuje się w dalszym ciągu na kutek notowań giełd zagranicznych. Daje się zauważyć z każdym dniem silniejsze zaofiarowanie wzywań do zapotrzebowania. W Krakowie dolar gotówkowy 6.45-6.52, czeki bankowe 6.45-6.65. Bank Polski płacił za dolara rano 6.48, w ciągu dnia 6.45. Z innych walut Frank szwajcarski 172-172.50. Funt szterling 29.85-30.10. Marka niemiecka gotówka 207-209, wypłata 211-212.

GIEŁDA WARSZAWSKA

Warszawa, 6. 7. PAT. Akcje: Bank Polski 75 i pół, Lilpop 9 i trzy czw., 10, Modrzejów 8.85, 8.90, Haberbusch 41.25, 42.25. Pożyczki: 4-proc. Inwestycyjna 101 i trzy czw., 5-proc. konwersyjna 43 i pół, 5-proc. kolejowa 40, 6-proc. dolarowa 41 i jedna czw., 40 i pół, 4-proc. dolarowa 46 i trzy czw., 7-proc. stabilizacyjna 48 i trzy czw., 48.38, 10-proc. kolejowa 100 i trzy czw., setki 101.

Dewizy: Gdańsk 173.85, 174.28, 173.42, Londyn (29.82, 29.80), 29.95, 29.65, Nowy Jork 6.56, 6.60, 6.52, teleg. 6.57, 6.61, 6.53, Paryż 35.09, 35.18, 35, Praga 26.54, 26.60, 26.48, Szwajcaria 172.20, 172.63, 171.77, Berlin 211 i trzy czw., niejednolita.

GIEŁDA POZNANSKA

Poznańska giełda zbożowa z dnia 6. 7. 1933. Ceny transakcyjne nienotowane. Ceny orientacyjne: żyto 20 i pół do 20 i trzy czw., mąka żytnia 65-proc. 58-60. Reszta bez zmian. Ogólne uspokojenie spokojne.

GIEŁDA ZURYCHSKA

Zurych, 6. 7. PAT. Paryż 20.38, Londyn 17.35, Nowy Jork 5.85, Belgia 72.50, Włochy 27.75, Berlin 213.15, Wiedeń 73.24, noty 59, Praga 15.41, Warszawa 58.05, Bukareszt 3.08.

DOLAR W OBROTACH PRYWATNYCH W WARSZAWIE

Warszawa, 6. 7. W dniu dzisiejszym dolar notowany był po kursie 6.45-6.48, przy cokolwiek mocniejszej, złoto mocne, przy problem złotym obracano po kursie 4.80.

POŻYCZKA STABILIZACYJNA

w Londynie L 75, w Paryżu fr. fr. 1300. Tendencja słabsza.

POŻYCZKI POLSKIE W NOWYM JORKU

Nowy Jork, 5. 7. Otwarcie: Dillonowska dol. 65.125, Stabilizacyjna 62, Dolarowa 58, Warszawska 42.25, Śląska 42.875, Zamknięcie: Dillonowska dol. 67.50, Stabilizacyjna 65, Dolarowa 58, Warszawska 42, Śląska 43.375. Tendencja mocna.

DEWIZY EUROPEJSKIE W NOWYM JORKU

Nowy Jork, 5. 7. Otwarcie: Berlin 32, Londyn 4.52, Paryż 5.31, Zurych 26.10, Włochy 7.15, Holandia 54.20. Tendencja bardzo mocna.

GIEŁDA METALI W LONDYNIE

Londyn, 6. 7. Cynk dost. natychm. 18 1/4, termin 18 1/16, cyna natychm. 223 1/4-223 1/2, min. 222 1/2-222 3/4, Banka 231 1/4, Straits 13 1/4, ołów natychm. 13 3/4, termin 14 1/16, natychm. 38 3/4-38 7/8, termin 38 15/16-39, lit 42 1/2-43.

ZMARLI W KRAKOWIE: Zygmunt Manne i 71, Salomon Seeman i 81.

Finaliści Wimbledonu

Dwaj doskonali tennisiści Crawford (Australja) na zdjęciu na lewo i Vines (Stany Zjednoczone), na zdjęciu na prawo, znaleźli się w finale turnieju w Wimbledon.

Na dwa, czy trzy miesiące? Przed odroczeniem konferencji londyńskiej

Londyn, 6. 7. PAT. Cała prasa angielska stwierdza prawdopodobieństwo odroczenia konferencji. Decyzja tego rodzaju zapadła dziś na posiedzeniu prezydium. Ze strony Kanady i Szwecji, które w danym wypadku działają w porozumieniu z W. Brytanią, czynione są wysiłki, aby konferencji nie odraczać, ale mają one mało szans powodzenia. Państwa bloku złotego, które odbyły wczoraj przed północą naradę uważają odroczenie konferencji za jedyne wyjście z sytuacji. Również Ameryka przyznaje obecnie, że kontynuowanie obrad w istniejących warunkach jest niemożliwe.

Londyn, 6. 7. PAT. Agencja Reutersa donosi,

że delegacja Stanów Zjednoczonych ma przedstawić dziś prezydium konferencji wniosek odroczenia konferencji na 60 dni. Pomysł odroczenia konferencji na 60 dni omawiany był podczas narady MacDonalda z szefem delegacji Stanów Zjednoczonych. Prezydent Roosevelt pozostawił delegacji Stanów Zjednoczonych wolną rękę co do odroczenia konferencji.

(:) Nowy Jork, 6. 7. PAT. Dzienniki nowojorskie dowiadują się, że delegacja amerykańska w Londynie na odbytem wczoraj prywatnym posiedzeniu wypowiedziała się na rzecz zawieszenia obrad konferencji ekonomicznej na okres 3 miesięcy.

KRONIKA ŚLĄSKA I ZAGŁ. DĄBR.

P. Flick zawitał do Katowic...

(:) Katowice, 6. 7. (K) Ołbrzymią sensację w katowickich kręgach politycznych i przemysłowych wywołał nagły przyjazd do Katowic największego niemieckiego potentata przemysłowego p. Flicka który jak wiadomo jest właścicielem koncernu Wspólnoty Interesów na Górnym Śląsku. Przebywa on jednak stale w Niemczech a swoje interesy w Polsce załatwia przez swych zaufanych. Prawą ręką Flicka był generalny dyrektor zjednoczonych hut Królewska i Laura aresztowany niedawno Bernhardt pod zarzutem sabotażu przy wykonywaniu zamówień zagranicznych. Aresztowanie Bernhardta wpłynęło widocznie na p. Flicka na osobiste pojawienie się w Polsce.

W ciągu dnia dzisiejszego p. Flicka przeprowadził rozmowę z prokuratorem sądu okręgowego w Katowicach odbył dłuższą konferencję z p. wojewodą Grażyńskim i odwiedził Bernhardta w więzieniu. Szczegóły tych rozmów i konferencji trzymane są w ścisłej tajemnicy. Jednak dowiadujemy się, że w związku z pobytem Flicka w Katowicach zajdą w najbliższych dniach poważne zmiany na kierowniczych stanowiskach w Wspólnocie Interesów. Od Bernhardta oddegnywane się zupełnie (Murzyn swoje zrobi...). W każdym bądź razie pobyt p. Flicka w Polsce stanowi sensację wielką.

MORDERCA PRZED SADEM

(:) Sosnowiec, 6. 7. (K) Na wokandy sądu okręgowego w Sosnowcu znalazła się w dniu wczorajszym rozprawa przeciwko Leonowi Kulisowi z Zawiercia, oskarżonemu o zamordowanie w sposób bestialski Zygmunta Kowalczyka, również z Zawiercia. Według przebiegu rozprawy do tego morderstwa przedstawia się następująco. Oskarżony Leon Kulis przyszedł do swego teścia Michała Wasika, z którym wszczął awantury i zaczął go bić. Na wołanie o pomoc starego Wasika przybiegli sąsiedzi Józef Kowalczyk z synem Zygmuntem. Kulis na widok Zygmunta dobył noża i zatopił go w pleśń młodego Kowalczyka. Kulis

widząc, że ofiara jeszcze żyje, zadał mu jeszcze kilka pchnięć nożem, tak że nieszczęśliwy w drodze do szpitala zmarł. Kulis po tym czynie zranil jeszcze ojca ofiary, poczem zabarykadował się w jednym z mieszkań tego domu. Policja otoczyła dom i ujęła zwyrodniałego zbrodniarza. Na rozprawie wyszło na jaw, iż Kulis był już 10 razy karany za kradzieże i włamania. Powołani w charakterze ekspertów lekarze ustalili, iż Kulis jest przy pełnych zmysłach i jest w zupełności odpowiedzialny za swoje czyny. W wyniku rozprawy sąd skazał Kulisa na 12 lat ciężkiego więzienia.

HARAKIRI WIEŹNIA

(:) Tarnowskie Góry, 6. 7. (K) Na przejściu granicznym zatrzymany został zawodowy przemysłnik Antoni Kamiński, przy którym znaleziono większą ilość przemytu. W drodze do komisariatu Kamiński zbiegł. Ujęto go ponownie i osadzono w więzieniu. W areszcie Kamiński urządził głodówkę, nie przyjmując pokarmu. Zostawiony sam w celi rozciął sobie brzuch. Przewieziono go do szpitala, skąd zbiegł. Dzisiaj został ponownie ujęty i umieszczony w izbie chorych w więzieniu.

DYREKTORZY DONNERSMARCZA NA WOLNOŚCI

(:) Katowice, 6. 7. (K) Mocą zarządzenia prokuratorskiego z więzienia 4 aresztowanych dyrektorów kopalni Donnersmarcka. Zamknięte przez nich kopalnie zostały ponownie uruchomione, a cała zwolniona przedtem załoga przyjęto z powrotem do pracy. Sprawa jednak przeciwko tym dyrektorom prowadzona jest w dalszym ciągu.

HITLERYZM — NA ŁAWIE SZKOLNEJ

(:) Król. Huta, 6. 7. (K) Sąd karno-administracyjny w Król. Hucie rozpatrywał sprawę przeciwko 17 uczniom dokształcającej szkoły handlowej w Król. Hucie. Oskarżone, w czasie paury szkolnej, urządziły manifestację antypolską, wznosząc kilkakrotnie okrzyki „Heil Hitler” i inne prowokacyjne okrzyki. W wyniku rozprawy ukarane zostały 18-letnia Helena Czurówna i 17-letnia Helena Jakubowiczówna po 7 dni aresztu względnie 100 zł grzywny, 2 uczennice po 3 dni aresztu, reszta zwolniona z braku dowodów winy.

Aresztowanie b. ministrów bawarskich za obrazę Hitlera

(:) Berlin. 6. 3. PAT. Na zarządzenie bawarskiego ministra spraw wewnętrznych policja aresztowała dziś b. bawarskiego ministra kultury dr. Goldenbergera, którego natychmiast odstawiono do więzienia oraz b. bawarskiego ministra spraw wewnętrznych dr. Schweyera, za obraźliwe wyrażanie się w liście do b. premiera bawarskiego (dr. Helda) o obecnym rządzie i kanclerzu Hitlerze.

Podczas przesłuchania w policji dr. Schweyer miał ponownie w obraźliwy sposób wyrazić się o kanclerzu. Dzienniki hugenbergowskie przypominają przy tej sposobności, że dr. Schweyer był ministrem spraw wewnętrznych Bawarii podczas puczu hitlerowskiego w 1923 r. i występował wówczas szczególnie ostro przeciw narodowym socjalistom.

Po rozwiązaniu się centrum

Berlin, 6. 7. PAT. Według doniesień prasy b. kanclerz dr. Brüning wraz z innymi posłami centrum zamierza złożyć swe mandaty uważając, że forma w jakiej nastąpiło rozwiązanie partii centrowej nie odpowiada pierwotnej umowie, zaproponowanej przez partję narodowo-socjalistyczną. Prosząc o zwołanie posiedzenia centrum a hitlerowcami w gminach parlamentarnych i komunalnych.

Rząd Rzeszy otrzymał — według informacji „Vossische Zeitung“ — ze strony partii centrowej zapewnienie lojalności i szybkiego przeprowadzenia likwidacji partii. Dziennik zaprzecza przytem twierdzeniu jakoby sprawa konkordatu stała w bezpośrednim związku ze sprawą dalszego istnienia partii centrowej. Obecnie prowadzone mają być dalsze rozmowy w sprawach ogólnych, zwłaszcza zaś w sprawie przyszłej współpracy parlamentarnej między frakcją centrową i hitlerowcami.

nej między frakcją centrową i hitlerowcami.

(:) Berlin. 6. 7. PAT. Naczelne kierownictwo ugrupowania pod nazwą „Partja praw ludu“ zarządziło z początkiem bm. rozwiązanie się stronnictwa tego, polecając członkom wstępować nie do partii narodowo-socjalistycznej.

Jedna frakcja w Reichstagu

(:) Berlin. 6. 7. PAT. Wobec rozwiązania się partii centrowej układ wewnętrzny Reichstagu uległ zupełnemu przeobrażeniu. Faktycznie istnieje dziś tylko jedna frakcja narodowo-socjalistyczna licząca obecnie 289 członków zwykłych i 7 hospitantów. Byli członkowie frakcji niemiecko-narodowej, bawarskiej partii ludowej i chrześcijańsko-socjalnej zgłosili prośbę o przyjęcie ich w charakterze hospitantów. Dotychczas sprawa ta nie jest załatwiona.

(:) Warszawa. 6. 7. (Sm) Dziś, o godzinie 9.45 wieczór przyjechał do Warszawy czołowy publicysta sowiecki Karol Radek.

Na dworcu oczekiwał p. Radka naczelny redaktor „Gazety Polskiej“ p. Miedziński poseł sowiecki w Warszawie p. Antonow Owsienko oraz serdeczny przyjaciel p. Radka z lat młodzieńczych znakomity artysta polski Stefan Jaracz. (zob. Wiadomości z kraju).

(:) Londyn. 6. 7. PAT. W dalszych rozgrywkach w turnieju w Wimbledonie para francusko-amerykańska Mathieu—Ryan odniosła zwycięstwo nad parą Jędrzejowska—Stammer w stosunku 6:1, 6:2. W ten sposób Jędrzejowska została ostatecznie wyeliminowana z turnieju wimbledońskiego i wprost z Wimbledonu wraca do Polski.

Wyjazd Jędrzejowskiej na zawody o mistrzostwo Holandji został odwołany.

Wiedeń, 6. 7. PAT. Poselstwo austriackie w Berlinie otrzymało od swego rządu polecenie złożenia stanowczego protestu przeciwko antyaustriackiej propagandzie i wystąpieniem wydalonego z Austrii przedstawiciela narodowych socjalistów Habichta.

Wiedeń, 6. 7. PAT. Dyrekcja radja wiedeńskiego złożyła protest przeciw postępowaniu radja bawarskiego w międzynarodowym związku towarzystw radjowych. Taki sam protest złożyło wiedeńskie radjo na ręce prezesa światowego związku radjowego i na ręce przedstawiciela Niemiec w tym związku. Jeżeli protesty nie odniosą skutku, wówczas Austria ma zamiar wybudować specjalną stację nadawczą, której jedynym zadaniem będzie uniemożliwienie odbioru transmisji radja bawarskiego w Austrii.

MAKKABI—CRACOVIA 3:2 (1:0)

Mistrzostwo Polskiej ligi piłki wodnej

(:) Makkabi wystąpiła ponownie bez swego najlepszego gracza Juliana Rübnera, a przeto chorym reprezentantem Polski Soldingerem, który grał pomimo 38 stopni gorączki.

Białoniebiescy górowali technicznie nad szybszym przeciwnikiem. W pierwszej części gry przyśkała Makkabi prowadzenie przez Soldingera A. Po przerwie Cracovia wyrównała, a nawet uzyskała prowadzenie (2:1). Makkabi gra coraz lepiej. Wyrównującą bramkę strzela Kadz. Decydującego gola zdobywa Soldinger A. z karnego za foul Trytki. Pod koniec meczu nie wykorzystala Makkabi szereg pewnych pozycji. Sędziował p. Steinberg. Publiczności — pomimo powszedniego dnia i nie pewnej pogody bardzo dużo.

Makkabi powinna usilnym trenowaniem dążyć do uzyskania chwilowo straconego miejsca i stworzenia nareszcie licznego narybku, by na wypadek choroby lub niemożności wzięcia udziału w meczu gracza pierwszej drużyny, mieć wyszkolonych, godnych zastępców.

— PAPIEROŚNICA DO ODEBRANIA. Powiatowa Komenda Policji Państwowej w Nowym Sączu podaje do wiadomości, że dnia 16. VI. br. zatrzymany został za oszustwo Jan Chodorowicz ur. w 1893 r. we Lwowie. Przy zatrzymanym znaleziono papierośnicę srebrną, rozmiaru średniego, prostokątną, płaską, na której znajduje się wyryty herb hrabiowski z 5-ciopalkową koroną w niebieskim polu, z konikiem i złotymi napisami „Br. Grabowski — Zygmunt, J. Neyman“ itp. rękopisy nieczytelne. Na zewnętrznej kopercie papierośnicy wyryty jest napis „Falkowi — Adam, 20. XI. 1920“. Właściciel wspomnianej papierośnicy może ją odebrać w Komisarzacie Policji Państwowej w Krynicy.

Zmień na

SWIECA

A. C.

OSZCZĘDZA
BENZYNE

FABRYKAT
ANGIELSKI

SPRZEDAŻ WYŁĄCZNIE ODSPRZEDAWCOM
HURTOWNIA „BERSON“ ŁÓDŹ
CZĘŚCI ZAMIEN. WARSZAWA

TOW. UBEZPIECZEŃ NA ŻYCIE

Stan ubezpieczeń z końcem roku 1931:

3 1/2 miljarða złotych

Ilość ubezpieczonych: 836.664

Wpływ Premij za rok 1931:

235 milionów zł.

Srodki gwarancyjne:

594 milionów zł.

Wypłaty ubezpieczonym w roku

1931: **54.2 milj. zł.**

»FENIKS«
WE WIEDNIU

FILJALNE DYREKCJE

Kraków, ulica Basztowa 15
(wejście od Rynku Kleparskiego)

Lwów, Plac Marjacki L. 7.

Filja

Bielsko, ulica Kolejowa L. 3

Ekspozytura

Cieszyn, ulica Głęboka L. 15

ODDZIAŁ K. K. L. na Zach. Małopolskę i Śląsk:
Kraków, Basztowa 15 (wejście od Rynku Kleparskiego)

RÓŻNE

LOKALE

ETYKIETY FIRMOWE

KRYNICA

Przetargi publiczne

Dla Pan najnowsze kapelusze!
Szlakiery sezonu, modele wiedeńskie i paryskie
wykonuje **PRACOWNIA MODNIARSKA**
Br. PERLBERGERÓWNY
Kraków, ul. Sebastjana 32, ofc. II. p.
Wykonanie pierwszorzędne i szybkie
Przeróbki wedle najnowszych żurnali po zł **2-50**

Deklaracje na

KEREN HAJESOD

WSZELKIE ROBOTY MODNIARSKIE

wykonuje się najtaniej i
ku największemu zadowo-
leniu Szan. Pań
w Zakładzie Modniarskim

FRANCISZKI SCHWARZÖWNY

raków, Krakowska 13, I. piętro (lewa ofic.)

**Prywatna Żydowska Koedukacyjna Średnia Szkoła
Handlowa Stowarzyszenie Żydowskich Absolwentów
Wyższego Studium Handlowego w Krakowie**
ogłasza

KONKURS

na posady nauczycieli (lek) następujących przedmiotów: religia, język polski, język hebrajski, język angielski; historia i nauka o Państwie, nauka o handlu, matematyka, arytmetyka handlowa, księgowość, geografia gospodarcza, Palestyna i Bliski Wschód, towaroznawstwo (z chemią i fizyką), stenografia, kaligrafia, ćwiczenia cielesne. **Wymagane kwalifikacje:** dla przedmiotów handlowych: dyplom Wyższej Uczelni Handlowej i świadectwo 3-letniej praktyki handlowej, dla przedmiotów ogólnokształcących: pełne kwalifikacje dla nauczycieli szkół średnich.

Podania należy złożyć udokumentowane wraz z „Wykazem osobistym dla nauczycieli niepaństwowych szkół zawodowych“ (do nabycia w „Szkolnicy“) należy składać do dnia 16 lipca 1933 włącznie, przy ulicy Halickiej 4, I. piętro, codziennie od godz. 6 do 7.

[illegible]

DŹWIIGNIA HANDLU!!

ODJAZDY I PRZYJAZDY POCIĄGÓW PASAZERSKICH

WAŻNE OD 15 MAJA 1938 r.

ODCHODZĄCE Z KRAKOWA:

NA WSCHÓD:

0-10 o N. Sącz, Krynica, N. Zagórz
0-20 o Zakopane
0-52 p **Lwów**, Bukareszt
3-27 p **Krynica**
3-40 p **Zakopane** i Rabka
4-30 o Niepołomice
5-15 o Oświęcim przez Skawinę
5-55 o Krynica i N. Zagórz
6-50 p **Zakopane**, Stanisławów,
i Lwów przez Chabówkę i
N. Zagórz od 1/VI do 3/IX
7-15 o Wadowice
7-50 o Lwów
8-15 o Rzeszów, tylko w dn. rob.
8-35 p **Zakopane**
8-50 p **Lwów**
8-55 o Mszana Dolna od 14/VI do
18/VI i od 11/VIII do 15/VIII
9-30 o Zakopane i N. Sącz
11-45 p **Lwów**, Bukareszt
13-15 p **Krynica**, N. Sącz — od
1/VI do 3/IX codziennie i
od 23/XII do 24/I w dnię
świąteczne
18-22 o Lwów, Krynica

13:30 p **Zakopane**, od 1/VI do 3/IX codz. i od 23/XI do 24/II w dnię przedświąteczne (Rabka-Zdrój od 1/VI do 3/IX)

13:40 o Oświęcim przez Skawinę

18:45 o Kocmyrzów

13:55 o Wieliczka

14:10 o Niepołomice

14:40 o Tarnów w soboty robocze

15:15 o Bielko przez Kalwarię

15:30 o Przemyśl i Krynica

15:45 o Zakopane, N. Sącz

16:30 o Tarnów, w dnię robocze z wyjątkiem sobót

16:40 o Kocmyrzów

16:45 o Wieliczka

17:58 o N. Sącz (Krynica) 1/VI - 3/IX

18:05 o Sucha (Zwardon) od 1/VI do 3/IX i od 20/XII do 28/II

19:07 p **Lwów**, Bukareszt

19:20 o Bochnia

19:32 o Zakopane

19:45 o Lublin

19:55 o Wieliczka

20:15 o Wadowice

20:45 o Bochnia, w dnię robocze

23:50 o Stryl i Lwów przez N. Zagórz

NA ZACHÓD:

1:15 o Zebrzydowice, Praga i Wiedeń (od Działdowa pociąg pospieszny)
2:05 p **Warszawa**
4:20 o Cieszyń
5:30 o Katowice i Kielce
6:15 p **Poznań** i Berlin
7:00 o Katowice
7:30 o Zebrzydowice (Z)
9:05 o Katowice (Z)
9 15 o Żywiec
11:20 o Warszawa
11:41 o **Zbrydowice, Praga i Wiedeń**
11:50 o Poznań (Z)
13:05 o Katowice (Z)
14 00 o Żywiec
15:05 p **Warszawa**
18:40 o Katowice (Z)
17:15 e Cieszyń
17:42 p **Warszawa**
18:10 p **Katowice, Berlin**
19 35 o Chrzanów (Z)
20:25 o Katowice i Bielsko
21:25 p **Zbrydowice, Praga, Wiedeń (Z)**
21:31 o Warszawa
22:25 p **Poznań, Gdynia**
22 55 o Warszawa przez Dęblin (Z)
23:10 o Warszawa (Z)

PRZYCHODZĄCE DO KRAKOWA:

ZE WSCHODU:

1:35 p **Krynica**
1:42 p **Zakopane i Rabka**
5:34 o **Zakopane**
5:50 p **Bukareszt, Lwów**
6:20 o **Tarnów**
6:40 o **Lwów i Krynica**
6:45 o **Wadowice**
7:03 o **Kocmyrzów**
7:15 o **Niepołomice**
7:25 o **Wieliczka**
7:35 o **Oświęcim przez Skawinę**
7:45 o **Bochnia w dnie robocze**
8:45 o **Lublin**
8:55 o **Sucha (Zwardon od 1/VI do 3/IX i od 20/XII do 28/II)**
10:35 o **Zakopane**
11:05 o **N. Sącz (Krynica od 1/VI - 3/IX)**
11:35 p **Bukareszt, Lwów**
12:46 o **Mszana Dolna 11/VIII - 15/VIII**
13:30 o **Lwów**
14:08 o **Bielsko przez Kalwarię**
14:30 o **Zakopane i N. Sącz**
14:45 o **Krynica, N. Sącz**
15:55 o **Wieliczka**
16:15 o **Niepołomice**
16:24 o **Kocmyrzów**

16:55 o Lwów
17:25 p **Zakopane** od 2/VI do 4/IX codzien. i od 28/XII do 25/II w dzień świąteczne
17:33 p **Bukareszt, Lwów**
18:19 o Wieliczka
18:40 o Tarnów
18:45 o Kocmyrzów
18:52 o **Merana** Dolna od 14/VI do 18/VI i od 11/VIII do 15/VIII
19:22 o **Zakopane i N. Sącz**
19:54 o Oświęcim przez Skawinę
20:05 o Przemyśl
21:05 o Krynica i Nowy Zagór
21:14 p **Lwów**, przez N. Zgórz, Chabówkę, Zakopane od 1/VI do 3/IX
21:45 o Wadowice
21:55 p **Lwów**
22:02 p **Zakopane** (Rabka od 1/VII do 3/IX)
22:47 p **Krynica**
23:20 o Rzeszów, w dzień robocze

p — pociąg pospieszny
o — kursuje od 2/VI do 4/IX i od 21/XII do 1/III
Z — Dworzec zachodni

Z ZACHODU:

0:29 o Katowice
0:38 p **Wiedeń**, Praga, Zehrzydowice
3:17 p **Warszawa** *
5:40 t Warszawa przez Dąblin
6:32 o Trzebinia (Z)
7:25 o Działdowie i Katowice
8:00 o Warszawa
8:14 p **Gdynia** i Poznań
8:25 p **Wiedeń**, Praga, Zehrzydowice (Z)
8:59 o Zehrzydowice (Z)
9:58 o Katowice (Z)
10:20 o Cieszyń
11:30 p **Berlin** — Katowice
12:12 o Szczakowa (Z)
12:48 o Katowice (Z)
13:02 p **Warszawa**
15:06 o Bielsko i Katowice
16:48 o Katowice
17:50 o Warszawa
18:38 o Żywiec (Z)
18:47 p **Wiedeń**, Praga, Zehrzydowice
18:57 p **Berlin** — Katowice
20:04 o Poznań, Katowice
21:39 o Trzebinia od 15/VI do 10/IX
w pogodne dnię świąteczne
22:54 o Cieszyń
23:06 o Poznań, Katowice, Kielce
23:51 p **Warszawa**

PRENUMERATA: w Krakowie na prow.	miesięczne	Zł. 6'00	kwartal.	Zł. 18'00
w Krakowie z odnośn. do domu	"	" 6'20	"	" 19'00
Na prowincji z przesyłką pocztową	"	" 6'60	"	" 19'50
Zagranicą z przesyłką pocztową	"	" 10'00	"	" 30'00

"NOWY DZIENNIK" wychodzi codziennie, także w niedzielę i dni po świętach.

OGŁOSZENIA: Podstawa obliczeń jest 1 milimetr w jednym łamie. — Strona w tekście i nadesłaniem ma 2 łamy po 74 milim. — Strona za tekstem 6 łamów po 87 milim. — Najmniejsze ogłoszenia drobne liczymy za 10 słów. CENY w złotych: 1. strona 1'25. — Tekst 1'—. Nadesłane 6'75. — Za tekstem 0'25. — Drobne od słowa 0'20. Dla poszukujących pracy 0'10. — Gratulacje 12'50. — Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%

Wydawca: Za Spółkę Wyd. „Nowy Dziennik”: Zygmunt Hochwald. — Redaktor naczelny: Dr. Wilhelm Berkehammer.
Redaktor odpowiedzialny: Zysiryd Mosca. — Nowa Drukarnia Dziennikowa. Kraków, Orzechowej 7, pod zarządem Maksymiljana Feldm 40.